

logaške

Glasilo občine Logatec, 13. november 2003, letnik XXXIII, št. 11

- ❖ **Podžupan Dušan Černigoj - izvoljen soglasno**
- ❖ **Ob potoku - nova stanovanjska soseska**
- ❖ **Študentski klub pod novo streho**
- ❖ **Novi mojstri**
- ❖ **Bronasti žganci**
- ❖ **Pesem pod lipo in prek meja**
- ❖ **Odbojkarji - za obstoj v II. ligi**
- ❖ **Nagrajene lepote**

Kako bi se človek ne čudil...

Saj se še spomnimo tolikokrat u p o r a - bljenega naslova šolskih prostih spisov: *Jesen rumena – dobra žena!* Kaj

drugega kot vse dobro za zlato jesen! Pa vendar nam je letošnja jesen natrosila tudi kako blagodat manj, zato pa kako negotovost več. Da se človek čudi...

Kako da se ne bi čudil, če zlohotna legionela začne znenada razsajati po bolnišnici, pa nihče ne ve odkod. Če se na trgovske police pritihoapi ajdova moka, ki nevarno ogroža stare dobre žgance, in se spet ne ve odkod. Ali se morda človek ne bi čudil ministru za zdravje, ki nas s svojo prizadevnostjo, s katero naj bi

zmanjšal izdatke za zdravstveno blagajno, prav te jeseni prepričuje, kako bodo za prizemljene slovenske Zemljane predpisovali cenejša zdravila, ki ne bodo slabša od dražjih. Ja, zlomka, čemu so pa potem sploh potrebna dražja zdravila, če je njihov učinek enak cenejšim zdravilom? Da bo ta paradoks še bolj kočljiv, so nam povedali, da bo celo farmacevt sam priporočal cenejše zdravilo, da bi se ubogi bolnik izognil doplačilu. In glej – šmenta: zdravnik bo predpisal zdravilo, vendar ne bo prepričan, da ga bo bolnik v lekarni tudi v resnici dobil. In koga bodo bolniki preklinjali pri vsem tem? Ministra za zdravje že ne. Tega ne bodo imeli v zobeh niti lastniki avtomobilov, ki bodo morali – spet zaradi prihranka v zdravstveni blagajni – po prvem januarju plačevati vsaj za 10% višje zavarovalne premije.

Naravnost čudežne so tudi tolike navideznosti: najprej pri borznih poslih pa pri bančnih potegavščinah pa

vse do navideznih akademij zunanjega ministra. Psički sicer bevskaajo, karavana pa gre dalje, seveda, ko pa glavarji karavane sodijo v vrsto nenadomestljivih, kot je tudi šef slovenske davkarije: računsko sodišče ugotovi hude kršitve dobrega poslovanja, šef pa ostane, ker ga ni, ki bi mu bil kos. O, sveta nenadomestljivost!

Kaj potem, če nam ob vseh negotovostih, ki si jih ljudje nasnujemo med seboj, še sneg zagode in mraz, ki nas je nepričakovano potipal že sredi oktobra. Beli vrtovi, premrla solata. – A mladi študirajoči so le prišli pod streho; seja občinskega sveta je bila uspešna – brez težav se nam je zgodil podžupan. In prav je tako. Samo tako naprej!

Mrtvih smo se spomnili z dolžno pozornostjo in jim zaželeli mir – večni mir.

Urednik

Dober dan – gospod župan!

Naravnost iz županove pisarne

Nov izdatni vir vode

Konec oktobra je bila ob novem vodohramu v Turkovi grapi izvedena vrtina za nov vodni vir, ki je izdaten že na globini 20 metrov, saj daje 6-8 litrov vode v sekundi. O kvaliteti brezhibnosti vode teko še analize. Upamo lahko le, da bodo rezultati analize

ugodni, in bo kakovostna voda pritekla do gospodinjstev na Logu-Zaplani in v Cestah ter do Industrijsko obrtne cone v Zapolju.

Logaško smetišče, privlačno tudi za uporabnike zunaj naše občine

Konačana je II. faza rekonstrukcije odlagališča odpadkov pod Ostrim vrhom; izgrajena je bila nepropustna talna plast, urejeno zbiranje izcednih voda in odplinjevanje prek zračnikov. Treba pa bo urediti dvorišče za reciklažo; pline pa naj bi zbirali in z njihovo energijo pridobivali elektriko. Dela bi se izvedla prihodnje leto, če bodo projekti na voljo. Do zdaj urejeno odlagališče lahko sprejme več

Urejanje odlagališča odpadkov Osti vrh. Foto: J. Turk

kot 200.000 m³ odpadkov; samo logaške odpadke bi lahko tu deponirali še 30 let. Zakonska obveza pa terja, da se odlagališče zapre do leta 2008. Tako lahko logaško odlagališče sprejme tudi odpadke iz drugih občin. In vrhniška komunala že kaže tak interes; svoje zanimanje za to odlagališče pa je izrazila celo občina Šmartno ob Litiji.

Vrtine iz Cuntove grape v vodovodni sistem

Občina je že pridobila gradbeno dovoljenje za izgradnjo kanalizacije v zahodnem delu Logatca (Gorenja

vas). Pričakuje pa se še gradbeno dovoljenje za vključitev vrtin iz Cuntove grape v logaški vodovodni sistem. Po pridobitvi tega dokumenta bodo na poseben sestanek povabljeni Gorenjevaščani in drugi prebivalci KS Tabor, da se bodo seznanili z investicijo in možnostmi sodelovanja pri tem zahtevnem projektu.

Koliko nas bo stal pločnik proti

Kalcam?

Ob sodelovanju občinskega urada in Direkcije RS za ceste je bil izveden javni razpis za ureditev pločnika, vključujoč odvodnjavanje in avtobusna postajališča, od Pokopališke ceste skozi Kalce pa vse do idrijsko-postojnskega križišča. Prek tega razpisa je bilo za izvajalca del izbrano Cesto podjetje Ljubljana. Začetek del bo spomladi, konec pa jeseni 2004. Vrednost vseh del bo presegala 86 milijonov. Še vedno teko intenzivni pogovori o delitvi plačila investicije med občino in državo, ki bi rada nesorazmerno obremenila lokalno skupnost. Sprva je republika postavljala razmerje 80:20% v korist države; pogovori so sicer doslej to razmerje že dokaj oblažili. Dosegli pa naj bi vsaj razmerje 50:50, kar bi bilo za občino še dovolj ugodno.

Med željami in možnostmi

Del regionalne ceste skozi Dolenji Logatec – od krožišča pri Klamu do križišča z Rovtarsko cesto – ne bo le prenovljen, ampak takorekoč na novo zgrajen. Projekt predvideva odstranitev betonskih plošč, vgraditev novega cestnega tampona, preureditev nekaterih križišč in novo asfaltiranje s preurejeno prometno signalizacijo. Projekt je izvedbeno in finančno sila zahteven. Denar bo moral zvečine zagotoviti državni proračun, dobršen del investicije bo šel tudi na račun domačega proračuna; ta hip pa republiškega denarja še ni v proračunu niti za leto 2005. Izvedbeni del projekta pa mora upoštevati nekatera dejstva, ki niso prestavljiva: posamezni cestni priključki, kanalizacija in druga podzemna infrastruktura in še kaj, kar po strokovnih zagotovilih ne dopušča znižanja sedanje cestne nivelete pod 20 cm. Zahteve po dodatnih poglobitvah ali po prilagajanju glavne ceste vsakemu hišnemu pragu, so nerealne, lahko pa dosežejo nasproten učinek od želenega, prenove ceste skozi Dolenji Logatec še dolgo ne bo.

Martin Koren

Izza svetniških klopi

Za novo stanovanjsko sosesko ob potoku ni več ovir

Sprejeti program graditve stanovanjske soseske Ob potoku – Potrjen je zaključni račun občine – Med prihodki manj od pričakovanega

Občinski svet je na oktobrski seji z 12 glasovi za in 7 glasovi proti sprejel Odlok o

zaključnem računu Občine Logatec za leto 2002. Ugotavljamo, da je občini večino zastavljenih ciljev uspelo doseči, žal, pa ne vseh v celoti. Tako so težave nastale pri rekonstrukciji odlagališča komunalnih odpadkov Ostri vrh, kjer kompletna obnova ni bila končana. Podobne težave so bile tudi pri obnovi občinskih cest. Veliko problemov pri izvrševanju proračuna je (in kot vse kaže bo tudi v prihodnje) povzročala plačilna nedisciplina, katere največji povzročitelj pa je sama država. V letu 2002 je notranji finančni nadzor izvrševala v prvi vrsti

finančna služba občinske uprave, ki je opozarjala izvrševalce proračuna na posamezne nepravilnosti. Finančni nadzor nad izvrševanjem proračuna pa je opravljal nadzorni odbor, ki pa na samo finančno izvajanje proračuna med letom ni imel veliko pripomb. Ob končnem pregledu realizacije prihodkov in odhodkov, upoštevajoč presežek iz leta 2001 in dejstvo, da je občina za potrebe nakupa najnujnejše opreme za večnamensko športno dvorano najela kredit v višini 25 milijonov tolarjev, lahko ugotovimo presežek prihodkov nad odhodki v višini 27 milijonov tolarjev, ki pa bodo

prerazporejeni v letu 2003. Dodatno je bilo na željo nekaterih svetnikov razčlenjeno nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča s prikazom njegove porabe.

Sprejet je bil tudi Odlok o predkupni pravici občine Logatec na nepremičninah na celotnem poselitvenem območju občine in na območju obstoječih in predvidenih infrastrukturnih omrežij. Občina bo tako imela večji vpliv na zemljiško politiko in urejanje prostora, predvsem pa na zemljiške rezervacije za prihodnji razvoj občine.

Svetniki so se strinjali s spremembami in dopolnitvami Odloka o ureditvenem načrtu območja C3 »Ob potoku« v Logatcu. Osnovni odlok je bil sprejet leta 2000, kasneje pa je doživel še nekaj sprememb, predvsem za območje Kavčičeve domačije. Ker pa je takratni

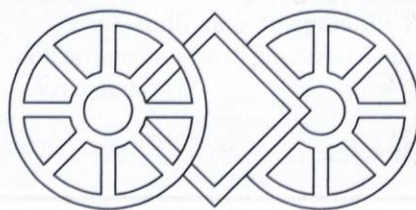
investitor od svoje namere odstopil, se je, na srečo, našel že novi investitor, podjetje Primorje, d.d., iz Ajdovščine. Ker ima vsak investitor s svojimi arhitekti in projektanti svoje poglede na gradnjo, je tudi to pot prišlo do sprememb. K sreči, na bolje. Spremembe se nanašajo na tloris, reorganizacijo objektov, s poudarkom na parkirnih prostorih, pri tem pa se že sprejeta prometna in komunalna ureditev zemljišča ne spreminja. Predlagana in sprejeta sprememba zmanjšuje površine, namenjene poslovnim dejavnostim, povečuje pa površine stanovanj, preureja parkirne prostore v kletni etaži (v celoti pokrita), zagotavlja torej večje število parkirnih mest. Boljša pa je tudi hortikulturna ureditev.

Župan je pripravil tudi poročilo o izvrševanju letošnjega proračuna občine od januarja do

septembra. V proračun je »prišlo« manj denarja, od planiranega. Res je, da je planiranje proračuna izjemno nevhvaležno delo, saj se vedno lahko zgodi kaj nepredvidenega. Res pa je tudi, da se mora občinski svet zavedati, da sklepi, ki se sprejmejo, zavezujejo župana in tudi občinsko upravo. Mogoče pa so bili tudi zato brez težav (po dolgem času) sprejeti sklepi, ki omogočajo prodajo občinskih zemljišč. Na ta račun se bo steklo vsaj nekaj prepotrebnih sredstev v občinsko blagajno.

Za podžupana je bil s soglasjem izvoljen Dušan Černigoj, vodja neodvisne svetniške skupine.

Alenka Gorza Jereb

Do podžupana – s soglasjem

Na oktobrski seji je občinski svet soglasno izvolil za podžupana Dušana Černigoja, 40-letnega podjetnika, lastnika in direktorja Notranjskih novic in odmevnega neodvisnega političnega funkcionarja – Namere novega podžupana predstavljamo v krajšem pogovoru

Kaj vam pomeni soglasna izvolitev za podžupana občine Logatec?

Ta izvolitev se mi zdi priložnost za izboljšanje komunikacije med občinsko politiko in občani. Potrebna je več posluha za konstruktivne pobude občanov in za skrajšanje odzivnega časa, potrebnega za rešitev majhnih problemov občanov, ki se pojavljajo v njihovem okolju. Hkrati sem vesel zaupanja, ki so ga svetniške skupine izkazale naši skupini neodvisnih.

Katera področja bodo sodila v vašo pristojnost?

Pogovarjali smo se o področju mladinskih dejavnosti, gospodarjenja s stavbnimi zemljišči in za gospodarjenje

s premoženjem občine nasploh, o medobčinskem sodelovanju, predvsem s sosednjimi občinami ter o povezovanju s podpornim okoljem – z državnimi in civilnimi institucijami in asociacijami. Sicer pa je še odprto, kaj vse mi bo župan zaupal.

Verjetno imate že jasno vizijo, kaj boste naredili na področjih, ki vam bodo zaupana.

Seveda, imam. Uresničevanje te vizije pa bo neločljivo povezano z manevrskim prostorom, ki mi bo – vključno z resursi

– odmerjeno za realizacijo posameznih projektov in idej.

Računate na polno zaupanje župana v vaše delo?

Brez zaupanja in medsebojnega spoštovanja ni uspešnega sodelovanja. Sicer pa smo v koaliciji dogovorjeni, da me na polovici mandata zamenja podžupan, ki ga bo predlagala svetniška skupina LDS.

Si boste glede na velik vpliv, ki ga imate v lokalnem medijskem prostoru, prizadevali za ukinitve občinskega glasila?

Nikakor ne. Občinsko glasilo je dobro; zakaj bi ga ukinjali? Menim, da je pravica do pravočasne, objektivne in popolne informiranosti ena najpomembnejših pravic občana in

državljana. Zato mora obstajati tudi pluralizem medijev, ki zagotavlja pravico do izbire.

Menite, da se bo na področjih, ki bodo sodila v vašo pristojnost, razmere bistveno spremenile po vstopu Slovenije v Evropsko zvezo?

Pričakujem, da bo EU prinesla določene pozitivne spremembe: več reda v državi in ekonomiji, odgovornejši odnos do narave in okolja, pravičnejše vrednotenje dela in sankcioniranje nedela, malomarnosti in neodgovornosti. Slednje velja za vsa področja.

Postregla bo tudi s (tujim) kapitalom,

ki bo želel kupiti vse najboljše, kar premoremo. Za ohranitev nacionalne in kulturne identitete in suverenosti, pa upam, da ne bomo vsega najboljšega prodali. — Sicer pa sem optimist. Naša občina ima ugodno geostrateško lego, sorazmerno zdravo gospodarstvo, marljive in podjetne prebivalce ter skrite potenciale v neokrnjeni naravi — takorekoč sredi gozdov.

Gospod podžupan, iskrene čestitke ob izvolitvi z željo, da bi uresničili kar največ dobrih zamisli, izraženih v tem pogovoru, v prid našim občanom.

Janez Gostiša

Svetniki sprašujejo – župan odgovarja

Občinski svet je tudi na oktobrski seji prisluhnil vprašanjem in pobudam svetnikov.

Mitja Osterman, SDS, je v zvezi z z investicijami v šolstvo ugotavljal, da je bila šola Tabor po republiškem investicijskem programu Ministrstva za šolstvo na 44. mestu, pa ima rešenih prostorskih težav za devetletko, medtem ko šola »8 talcev«, ki je bila na 237. mestu iste prioritete liste,

ima po uspešni prenovi nekaterih prostorov ustrezne pogoje za devetletko. Šola Tabor pa ima pouk v učilnici, ki je v lasti KS Tabor, v naslednjih letih pa ji grozi dvoizmenski pouk. Torej, kdaj in kako bo rešena prostorska stiska šole Tabor?

Metka Rupnik, LDS, je vprašala, kako je z gradnjo zunanjih športnih igrišč ob novi športni dvorani, ki so nujna tako za učence kot za druge občane.

Jakob Kokalj, NSi, je navajal kršitev 24. člena Statuta občine Logatec, ki določa

sorazmerno zastopanje strank v delovnih telesih. S postavitvijo komisije za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči pa se je sorazmerna zastopnost strank v delovnih telesih porušila. Zato je župana vprašal, zakaj ni zadržal sklepa, če je bil protistatutaren, torej toliko kot protizakonit.

Župan Janez Nagode je

najprej odgovoril na zadnje vprašanje. Svetnike je spomnil na glasovanje pri izvolitvi komisije za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči in dodal, da se mu ni zdelo smiselno zadržati sklepa. Ta ni v nasprotju s statutom, komisijo pa je že čakalo veliko dela, za katerega ni bilo smiselno, da bi ga odlagali. Tako se je odločil, da je komisija potrjena z takim razmerjem – zastopstvom strank, kakršno je bilo izglasovano. Sicer pa o predlogih (prodajah), ki jih pripravlja omenjena komisija, itak sklepa občinski svet.

V zvezi z investicijami v šole je župan dejal, da je občina kot ustanoviteljica vseh treh šol prijavila v letu 1999 vse tri šole (OŠ »8 talcev«, OŠ Tabor, OŠ Rovte) na razpis Ministrstva za šolstvo za pridobitev ustreznih prostorov za devetletko. Resnično, na seznam ministrstva se je najvišje uvrstila OŠ Tabor. Ta je bila namreč tudi zaradi statične presoje najbolj neprimerna za pouk. V času čakanja na državna sredstva so se na ministrstvu spremenili normativi, ki pa niso ustrezali projektu obnove OŠ Tabor. Po srečanju z ministrom Slavkom Gabrom so odstopanja uskladili in prejeli zagotovilo o 30 % sofinanciranju projekta. To zagotovilo pa je moralo s posebnim sklepom potrditi tudi Ministrstvo za finance. Tega sklepa pa še ni. Takoj ko bo, bo občina pripravila razpis za oddajo del. Začetek rekonstrukcije je tako načrtovan ob koncu ali celo pred koncem tega šolskega leta; trajala pa naj bi do začetka novega šolskega leta. Sedaj pa ima šola res pouk enega razreda v prostorih KS Tabor. Razlog za to odločitev pa je v oblikovanju treh manjših oddelkov četrtega razreda,

namesto dveh velikih, glede na normative nadštevilnih oddelkov, ali pa bi bilo treba prešolati nekaj učencev na dolnjelogaško šolo. – Hkrati je župan soglašal tudi s pojasnilom ravnateljice Metke Rupnik, ki je pojasnjevala, da je šola »8 talcev« še vedno na 237. mestu ministrstva in čaka na sredstva, ki jih bo šola porabila za obnovo knjižnice in multimedijske učilnice. Devetletka v Dolenjem Logatcu pa bi bila prostorsko nerešljiva, če ne bi bilo nove športne dvorane, v katero se je preselil pouk iz manjše telovadnice in z balkona telovadnice. Prav te sproščene prostore so preoblikovali v učilnice za tehnični pouk.

Glede športnih igrišč je župan optimistično napovedal, da bodo zgrajena v prihodnjem maju. Del sredstev za izgradnjo je že zagotovljen, del pa še bo. Prob-

lem te izgradnje je v rekonstrukciji čistilne naprave, do katere naj bi bile pod zemljo – tudi pod igrišči, položene cevi in zgrajeni zadrževalni bazeni.

Ob koncu odgovorov pa je župan poročal svetu še o zapletih krog rekonstrukcije Tržaške ceste od Klama do Valkartona. Pred časom so nanj naslovili dopis nekateri občani, živeči ob tej cesti, ki želijo, da bi se rekonstruirano cestišče znižalo za 60 cm. Pogovor z Direkcijo RS za ceste in nekaterimi strokovnjaki je pokazal, da bi bilo tolikšno znižanje cestišča nemogoče zaradi podzemne infrastrukture (cevododi in podobno); znižanje cestišča pa je možno za največ 20 cm. Če se bodo zapleti poglobljali, se utegne rekonstrukcija upočasniti ali vsaj za nekaj časa odgoditi.

NevMa

Med seboj

Vizija prihodnosti kulture na Logaškem

Pripravljen je Lokalni program kulture v občini za obdobje 2004-2007

Lokalna skupnost je na podlagi Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 96/02) dolžna zagotavljati javne kulturne dobrine na področjih, urejenih s posebnimi zakoni in podpirati ljubiteljske kulturne dejavnosti. Zakon pa jim nalaga tudi sprejetje lokalnega programa kulture za obdobje 2004-2007.

V sodelovanju z Javnim skladom RS za kulturne dejavnosti se je v avgustu začelo zbiranje gradiva, ki so ga prispevali: Knjižnica, Glasbena šola, Vaški muzej in galerija Laze, Vojni muzej Logatec, Občinska uprava, kulturna društva in Javni sklad za kulturne dejavnosti.

Ko je bilo zbrano gradivo urejeno, so se v začetku oktobra srečali pri županu predstavniki navedenih kulturnih dejavnikov in razpravljali o viziji – prihodnosti logaške kulture. V razgovoru je bila najbolj prisotna prostorska problematika, ki tare večino kulturnih dejavnikov. Rešitve so bolj ali manj zasilne. Osrednja knjižnica se bo morala

zadovoljiti z rekonstrukcijo sedanjih prostorov, enota v Hotedršici pa potrebuje nov prostor. Glasbena šola ima nekaj učilnic v bivši Agenciji za plačilni promet (o, da bi le še ostali njim v uporabo!), Vojni muzej išče večje prostore, da ne govorimo o prepotrebni prenovi Narodnega doma, ki se odlaša in odlaša, pa o drugih muzejskih zbirkah (arheološka, etnološka...), ki nimajo še najmanjšega prostora, pa o željah Pihalnega orkestra po novem godbenem domu. Prav tem potrebam pa, žal, občinski proračun ne more ustreči.

Je pa vse to sedaj zapisano in dano na ogled ljubiteljem kulture in občinskim svetnikom, ki bodo o tem dokumentu razpravljali, ga oblikovali in potrdili. Lokalni program za kulturo opredeljuje kulturne prioritete, cilje in ukrepe za doseg ciljev od leta 2004 do 2007 in opredeljuje predvsem kratkoročne in srednjeročne cilje. Lokalni program za kulturo je tako temeljni programski in izvedbeni dokument, ki postavlja prioritete občinske kulturne politike in neposredno odgovarja na poglobitve probleme posameznih področij kulture.

Hkrati opredeljuje načine in možnosti za dvig kulturne ustvarjalnosti, za večanje dostopnosti kulturnih dobrin ter pogoje za spodbujanje kulturne raznolikosti. Lokalni program za kulturo predvideva tudi usmeritve na področju investicij ter pravne, finančne ter organizacijske usmeritve, ki so potrebne za njegovo uresničitev.

Procesi vključevanja v evropske integracije dajejo dodatne razsežnosti skrbi za ohranjanje in razvoj slovenske kulture predvsem preko skrbi za slovenski jezik in jezikovno kulturo, odprtosti za kulturno raznolikost in spodbujanju razvoja kulture v času globalizacije in komercializacije, ki vplivata tudi na področje kulture.

NevMa

Logaški študenti pod novim krovom

V prenovljenih prostorih nove možnosti za prenekatere dijaške in študentske obštudijske izzive

Klub logaških študentov se zlepa ni domogel do primernih prostorov. Od ustanovitve kluba leta 1993 so študentje in dijaki »gostovali«¹ zdaj tod, zdaj ondod in preživljali prosti čas, kakor se je najbolj dalo kakovostno. Prostorska utesnjenost pa je prej ovirala kot pospeševala delo kluba. Novi obetavni časi so se zarisali na obzornico klubskega dela z odločitvijo, s katero je občina lanskega oktobra namenila klubu prostore v stavbi nekdanjega Gradnika. Z nekaj občinske pomoči in z obilico lastnega dela so člani kluba temeljito prenovili prostore; celoten projekt prenove je skrbno pripravil Matej Nagode, sicer prejšnji predsednik kluba.

Urška Antičević, predsednica KLŠ.

V soboto, 25. oktobra, pa je bila v vrhnjem nadstropju stavbe na Tržaški 27 prijetna otvoritvena slovesnost: prenovljeni prostori so bili nared za potrebe Kluba logaških študentov. V priložnostni slovesnosti je nastopila flavtistka Mateja Nagode, s posebnim nagovorom pa je župan Janez Nagode pospremil z najboljšimi željami na pot življenje in delo študentov v novih prostorih; predsednica kluba Urška Antičević pa je spregovorila o prihodnjih možnostih klubskega življenja in se hkrati zahvalila članom kluba za neštete ure prostovoljnega dela, še posebej pa županu in občini za izkazano zaupanje in finančno pomoč, Janezu Turku pa za vodstvo prenovitvenih del. Nato sta oba govornika družno prerezala trak in povabila številne prisotne v klubske prostore, ki ne bodo namenjeni le klubskim potrebam, temveč bodo kot center mladih – študentov in dijakov – vabili k mnogovrstnim obštudijskim aktivnostim.

mAŠ

Jesen za posebno prijetne trenutke

Jesenski čas nam ponuja priložnosti tudi za raznovrstna srečanja ali druženja, če si jih privoščimo, seveda. In tako med sosedi, sovaščani in prijatelji najdemo čas, ko se ob današnjem vse prehitrem tempu ne znamo zaustaviti, se ne utegnemo pogovarjati.

Za drobne, a vedre trenutke.

Eno takšnih priložnosti so si pripravili v »Črni gori«² (tako v šali poimenujejo severozahodni del Hotedršice). Prijetno tople jesenski večer so izkoristili tudi za prijetno druženje; skupaj so zapeli in se poveselili ob dobrotah, ki jih je vsak prinesel kar s seboj.

S. Nagode

Sredi varnostnih dejanj

November je mesec preventivnih dejavnosti. V tem času bodo tudi v logaški občini potekale aktivnosti, ki jih pripravljajo različni organizatorji.

Zdravstveni dom je imel 10. novembra predstavitev preventivnih programov za preprečevanje odvisnosti od alkohola, tobaka, drog. Predavanje je pripravila dr. Jasna Čuk.

Osnovna šola »8 talcev«³ bo predstavila projekt, v katerem so učenci proučevali odvisnost od kajenja.

Lokalna akcijska skupina pri uradu župana pa bo pripravila zanimivo predavanje v sklopu Šole za starše.

Klub študentov pa bo v začetku decembra v svojih klubskih prostorih organiziral predavanje o aidsu.

NevMa

Kaj pa če zares zagori ali pride do nesreče?

Oktober je že dolgo vrsto let mesec požarne varnost – Gasilska zveza Logatec je zaupala zahtevno vajo PGD Gorenji Logatec – Sodelovala so vsa gasilska društva iz naše občine

Vaja je stekla v Gorenji vasi ob potoku in v bližini žage, kjer bi se podobna nesreča tudi lahko zgodila. Drugo prizorišče pa je bilo na bližjem hribu, na kmetiji Šemrov, kjer naj bi gorel hlev, poln živine. Za gašenje na tem kraju sta bili določeni PGD Vrh Sv. Treh Kraljev in gasilski vod iz Žibrš. Zaradi zajemanja vode in sploh za intervencijo pa je bila nujna pomoč tudi drugih društev. Zlasti je verižni sistem dobave vode nujen v sušnem obdobju, kot je to bilo letos, ali če v bližini ni ustreznih hidrantov.

Drugi predvideni požar je bil sicer v bližini potoka in Petkove žage; hkrati pa naj bi se pri vožnji tovornjaka preko mosta pripetila prometna nesreča in tovor s strojnimi oljem naj bi se prevrnil v potok; olje naj bi se razlilo v potok in na travnik preko žage. Tu naj bi delavec iz neprevidnosti odvrnil cigaretni ogorek, zaradi česar je na žagi zagorelo. Še huje naj bi se zgodilo vozniku avtomobila, ki naj bi ostal ukleščen v vozilu. In za nameček je v bližini še cisterna s plinom, ki jo je bilo treba zaradi bližjega požara hladiti. Reševanje voznika je bilo zaupano PGD Dolenji Logatec, in ekipi prve pomoči ki ima za reševanje v prometnih nesrečah tudi primerno opremo. Za tako obsežno akcijo, je nujno enotno vodstvo, saj lahko kaj hitro pride do zmede in nervoze. Kljub vsemu se je na lovljenje oljnih madežev po potoku nekoliko pozabilo. V akciji se je tudi pokazalo, da je opremljenost gasilskih društev še vedno pomankljiva, saj ni dovolj zaščitnih rokavic in tudi ne zimske opreme, zlasti pa ni dovolj radijskih zvez, ki jih nujno potrebujejo strojniki, da lahko uskladijo dinamiko pri verižni dostavi vode.

Takšne in podobne vaje so za gasilsko usposobljenost nujne. Analiza je ugotovila uspešnost vaje, ki pa je pokazala sicer majhne pomankljivosti; te pa so lahko v primeru resničnega

Ponesrečenca rešujejo iz avtomobila gasilci skupaj z ekipo prve pomoči.

požara usodne. V celotni akciji je sodelujočim je izrekel poveljnik sodelovalo 106 gasilcev in občinske gasilske zveze Zvone Čuk. ocenjevalcev. Pohvalne besede vsem

A.Č.

Med spomini gasilskih veteranov

Gasilska zveza Logatec je 17. oktobra – v mesecu požarne varnosti – organizirala srečanje veteranov. Gostitelj letošnjega srečanja je bilo Gasilsko društvo Rovte. Veterani so si ogledali najprej gasilski dom v Rovtah, nato so se odpeljali na turistično kmetijo Kisovec.

Srečanja se je udeležilo 50 veteranov in veterank iz sedmih društev GZ Logatec. Najstarejši med veterani je bil Ludvik Jančar, s polnimi 92 leti.

Po krajšem kulturnem programu, v katerem je nastopil Trio Logar iz Rovt, je vse prisotne pozdravil Anton Čuk, predsednik komisije za delo z veterani pri GZ Logatec. Prisotne so

nagovorili še predsednik KS Rovte Peter Cigale, predsednik PGD Rovte Alojz Žakelj ter podpredsednik GZ Logatec Anton Kokelj, ki je ob tej priložnosti podelil priznanje GZ Logatec dolgoletnemu predsedniku PGD Rovte Francu Trčku za njegovo delo v GZ Logatec. Veterane je pozdravil tudi Drago Jakopin, predsednik GZ iz Cerknice, zadolžen za povezovanje gasilskih veteranov v notranjski regiji.

Po skromnem prigrizku so veterani obujali spomine na delo v gasilskih vrstah. Ob slovesu je bila želja vseh, da bi jim zdravje omogočilo, še nadaljnja tovrstna srečanja.

Anton Čuk

Naši novi mojstri

Med 326 novimi mojstri tudi osmerica z Logaškega – Slovesna podelitev diplom v Cankarjevem domu v Ljubljani

Tretje leto zapored so bile konec oktobra podeljene diplome novim obrtniškim mojstricam in mojstrom. V Cankarjevem domu je gala prireditve spremljalo kakih sedemsto obiskovalcev, ki so navdušeno zaploskali 326 novim članom izbrane družbe, ki zdaj šteje 843 duš.

Skozi vso prireditev je voditelj pletel misli in izreke kitajskega mojstra, filozofa Konfucija, ki so danes prav tako trdni, kot so bili pred poltretjim tisočletjem. Mojster naj bo predvsem virtuoz in učitelj. Virtuoz pri delu in učitelj mladim, da bodo virtuozi nadaljevali in jo spopolnjevali. V tej luči so pričakovanja izpolnili tudi vsi nastopajoči v kulturnem sporedu: kitarist Massimo Scattolin, flavtist Martin Belič, violinistka Anja Bukovec, mezzosopranistka Irena Preda, komorni godalni ansambel Academia Maestro z dirigentom Stefanom Mazzolenijem ter harmonikar Miha Debevec.

Novi mojstri, med njimi ni Ivana Tisaja-mojstra splošne elektromehanike. Od leve proti desni: Dominik Petrovčič-mojster strojnih instalacij, Tomaž Puc-mojster strojne mehanike, Janez Marolt-avtokleparski mojster, Jože Mihevc-mojster oblikovalec kovin, Peter Petrovčič-mizarški mojster, Edvard Šinkovec-predsednik OOO Logatec, Janko Nartnik-avtokleparski mojster, Štefan Menard-mojster avtoelektrikar.

Predsednik Obrtne zbornice Slovenije Miroslav Klun je v nagovoru orisal namen mojstrskega izobraževanja, ki naj krepki osebo in strokovno samozavest obrtnikov, porabnikom pa naj daje jamstvo kakovosti in varnost. »Prenašati znanje na mlade je poseben dar mojstrstva,« je pomenljivo poudaril.

Predsednik Upravnega odbora Štefan Pavlinjek je govoril o delu obrtne zbornice in o viziji, kako bi se po rezultatih približali najbolj uspešnim in učinkovitim zbornicam v državah združene Evrope. Mojstrstvo daje poslovodsko, ekonomsko in splošno znanje, ki ga mojstri lahko s pridom uporabljajo pri delu. Zato se za nove mojstre izobražuje še prek šeststo kandidatov; kmalu pa bo objavljen nov razpis za 48 mojstrskih poklicev.

Minister Slavko Gaber je poudaril pravilnost odločitve, da se je Obrtni zbornici zaupalo izvajanje mojstrskih izpitov. Tako kot oba govornika pred njim je čestital novim mojstricam in mojstrom ter dejal: »Slovenija vas potrebuje. Mojstrski izpit daje srednjo strokovno izobrazbo. Naj bodo diplome vabilo ter vzpodbuda mladim in naj bodo dokaz, da je poklicna šola atraktivna oblika izobraževanja, ki prek

mojstrske diplome omogoča tudi visoko strokovno izobraževanje vsem, ki se želijo izobraževati.«

Kaj pa mojstri? Kako so doživljali ta svečani trenutek? Seveda, vsak po svoje. Kako tudi ne; najmlajši – verjetno celo med vsemi novimi mojstri – 23-letni Jože Mihevc šele začenja svoje mojstrsko obdobje, najstarejši Dominik Petrovčič pa je svoje večdesetletno mojstrstvo le še formaliziral. Pri vseh pa je bilo čutiti malce odmaknjenosti, tiste, ki prikrije pravo težo in trud, ki sta bila potrebna za opravljanje vseh štirih delov mojstrskega izpita. Radost je bila pristnejša tedaj, ko je bil opravljen zadnji izpit; za trenutek podelitve diplom pa je ostalo svečano razpoloženje. In veselje nas, ki smo smeli spremljati ta dogodek? Vsem mojstrom iskrene čestitke, z željo, da bi imeli mnoge posnemovalce. In predvsem, da bi jim šlo delo še gladkeje od rok – v zadovoljstvo njih samih in nas, ki jih potrebujemo.

J. Gostiša

Iz Rovt proti Podpesku po novem asfaltu

Tik pred prvonovembrskimi prazniki je bila v Rovtah slovesnost, namenjena odprtju posodobljene nekaj manj kot kilometer ceste od Sovre (ob spomeniku) proti Podpesku do domačije Cornovih. Zaradi sivega deževja se je otvoritvena prireditev odvijala pod streho Trpinove domačije.

Tik pred otvoritvijo.

Foto: J. Turk

Med glasbenimi nastopi Tanje (flavta), dueta Teje in Ane (violina) in Trčka (harmonika) je prisotne – med njimi je bilo tudi več občinskih svetnikov – najprej pozdravil predsednik sveta KS Rovte Matej Cigale, nekaj zanimivih spominov na to okolje pa je nanizal domačin Anton Trpin, sicer dekan v Šentjerneju. O pomembnosti malih komunalnih korakov, ki v kraju veliko pomenijo, pa je govoril župan Janez Nagode. Potem ko je novo cesto blagoslovil domači župnik, so otvoritveni trak prestrigli župan, predsednik KS in vaščan Kristan Corn.

Zemljska dela z razširitvami so potekala še lani, letos so cesto še asfaltirali. Investicijo, ki je v celoti veljala 18 milijonov tolarjev, sta izvedli podjetje Treven in Primorje.

Janez Turk

Bronasta medalja za Vilmine žgance

Srečanja soustvarjalcev slovenske turistične ponudbe že od leta 1953 dalje – Letošnji tridnevni 50. jubilejni gostinsko turistični zbor se je začel na Bledu 13. oktobra – Strokovno družabni dogodek – Tekmovanja gospodinj s turističnih kmetij

Med obilico najrazličnejših tekmovanj so se gospodinjne s turističnih kmetij iz vse Slovenije pomerile tudi v pripravi žgancev in pogrinjka za 2 osebi. Tekmovalo je enajst gospodinj in en »gospodinjec«. Ljubljansko regijo sta zastopali dve gospodinjji, med njima tudi Vilma Brenčič s kmetije odprtih vrat »Šinkov'c« z Medvedjega Brda.

Udeleženci tekmovanja so pripravili pestro izbiro žgancev in jedi, ki sodijo zraven. Vse sestavine in pripomočke (razen štedilnika in mize) so morali tekmovalci prinesiti s seboj. Izbrati so morali tudi pravo pijačo, ki se poda takemu in takemu meniju. Poseben poudarek pa je veljal pripravi mize in pogrinjka.

Stroga ocenjevalna komisija, ki so jo sestavljali Edo Smuk, Natalija Končina, Danica Zorko in Janez Pristavec, je z budnim očesom spremljala tekmovalke in tekmovalca med delom. Ocenjevali so pripravo delovnega mesta, racionalno porabo časa, higieno, in seveda, videz jedi in pogrinjkov, ne nazadnje, tudi okus žgancev. Poleg koruznih in ajdovih žgancev, pripravljenih na različne načine, so bili deležni posebne pozornosti prekmurski žganci – dēdlū, iz ržene moke in žganci iz polnovredne pšenične moke z različnimi zabelami.

Vse mize so bile prava paša za oči. Vse svoje početje so morali tekmovalci tudi komentirati. Med čakanjem na rezultate si je bilo moč ogledati še druga

Vilma Brenčičeva s turistične kmetije Šinkov'c ob svojem bronastem poganjku.

tekmovanja in razstave, denimo, pripravo in tudi okušanje planšarske (jagnječje) obare (pripravljene v kotličkih), razstavo pogrinjkov za najrazličnejše priložnosti in posebne družbe (npr., omizje za levičarje ipd.).

Sledila je razglasitev rezultatov in podelitev medalj. Vilma Brenčič je prejela bronasto medaljo.

Iskreno čestitamo !

Mojca Dolenc

Črna Gora vabi vse bolj in bolj

Letos se je 30 članov logaškega Društva invalidov odpravilo s potovalno agencijo Relax v Bečiče pri Budvi v Črni Gori. Prijetno toplo jesensko vreme in izredno toplo morje sta omogočila prijetno kopanje in poležavanje na čudoviti plaži pred hotelom Mediteran.

Seveda, so enotedensko bivanje v Bečičih izkoristili tudi za krajše in daljše izlete po Črni Gori. Tako so si ogledali zaliv Boke Kotorske s tipičnimi obmorskimi mesti, Skadarsko jezero, izliv reke Bojane v Jadransko morje in se povzpeli na vrh Lovčena z znamenitim Njegoševim mavzolejem. V Cetinju so si ogledali znameniti dvorec vladarske družine Petrovičev, ki je ohranil ves nekdanji sijaj. Prizadela ga ni niti druga svetovna vojna, ker je bila hčerka carja Nikole Petrovića poročena z zadnjim italijanskim kraljem Viktorjem Emanuelom III. Popotnike so očarali tudi stari del Budve, razvaline Bara in Sveti Stefan, pravi biser Črnogorskega primorja; s svojimi izredno visokimi cenami pa ni vabljen ne za invalide in ne za upokoјence. – Peterica najpogumnejših logaških invalidk, ki menda sploh niso večje plavanja, se je odpravila na adrenalinski test; uspešno

Skupina letovalcev pred hotelom Mediteran v Črni Gori.

Foto: F. Brus

so prestale rafting po reki Tari.

Kar prehitro je minil dopustniški teden; domov so se odpeljali polni bogatih vtisov iz Črne Gore, ki naravnost vabi, da bi se jo še kdaj obiskalo.

France Brus

Radoživa polharija v Grčarevcu

Lep jesenski čas, ko po stari slovenski pripovedi hudič vodi polhe na pašo, so kot nalašč za polharsko noč. Zato se je društvo Grčarevec odločilo, da svojim vaščanom pričara nepozaben večer v družbi sivih živalic.

Že dan prej so člani društva postavili šotor, da bi se tako polharji ubranili mrzlemu jutru. Predsednik Bojan je priskrbel mize in klopi, lovci pa so posodili žar, da bi polharji ne bili lačni. Mičo je pripeljal voz drv za manjši kres in je polharski družini odstopil kozlička! Mladina pa je Tatjana dostavila pravšnjo količino ulovljenih polhov za golaž.

Naslednje jutro je bilo čudovito; obetalo je lep dan. Treba je bilo postoriti še marsikaj. Kozliček je šel v peko, med tem pa je Srečko že poskrbel za razsvetlavo in ozvočenje. Poleg žarometa na drogu je zaplapolala slovenska zastava.

Tokrat so se zaradi otrok in družabnih igrice zbrali dovolj zgodaj. Mize so se počasi polnile. Tandem oče-sin je v kuhinji deloval brezhibno. Aleš je poleg peke poprijel še za mikrofona in je v vlogi voditelja zasenčil celo Trefalta. Dobrote, kot so poljški golaž, pečen kozliček, meso z žara, za povrhu pa še potička Šuštarjeve gospodinje, so bile, po povpraševanju sodeč, odlične. Tudi Tina in Nina sta poskrbeli za sladokusce.

S polharije v Grčarevcu.

Foto: Vili

Igre brez meja v Grčarevcu so se pričele. Udeležencev veliko, nagrade vabljuje. Udeležencev za žaganje hloda z amerikanko je bilo toliko, da je zmanjkalo hlodov. Čast društva sta branila predsednik Bojan in Sandra (beri mestno dekle), ki sta zasedla odlično mesto, žal, zadnje. Starosta Grčarevca, oča Štefuc, je dokazal, da ima v rokah še vedno dovolj moči za amerikanko. – Sledili so skakajoči žakliji; tekmovalci so si zavili noge v žakelj in skakali do cilja, da se je kar zemlja tresla. – Tudi menjava klobukov z glave na glavo je pritegnila veliko pozornosti in še več smeha! Voditelj je kljub polnim rokam dela nakladal in nakladal... Med igrami je bilo dovolj okrepčala in plesa ob zvokih Florjanove harmonike.

Ob mraku so v šotoru zasvetile luči, zunaj pa je poleg reflektorja dajal čarobno svetlobo še kres.

Najbolj vneti polharji so se odpravili pobirat ulov. Med ulovljenimi živalicami je komisija težko izbrali najlepšega – kapitalca.

Modna pista, čeprav s travnato podlago, ni bila ovira za mlade in starejše manekenke in manekena; vsi so se potegovali za laskavi naslov *Miss-Mister društva!* Punce so dokazale, da prav nič ne zaostajajo za Claudio Shiffer (sebe kot manekena ne morem komentirati, sem pa pridobil ogromno oboževalk).

Zadnje so bile na vrsti karaoke (moške). Veliko smeha in aplavzov pa tudi nekaj treme nastopajočih – vse to je pogrelo mráz v šotoru.

Skratka, bilo je prelepo, da bi se sploh končalo. Zato: na svidenje ob naslednjem srečanju! *Vili Černivec*

V objemu najmlajšega termalnega kopališča

Lepi in topli dnevi človeka kar vlečejo v naravo, ki je v jesenskem času tako lepo pisano obarvana. Pred nedavnim se je poln avtobus čalnov Društva invalidov Logatec napotil v Snovik, naše najmlajše termalno kopališče, ki omogoča plavanje v zaprtem in odprtem bazenu.

Dobri dve uri plavanja v Snoviku sta vsem prav dobro deli. Vsi so bili presenečeni nad vsemi lepotami, ki so jih zgradili in postavili v slabem letu dni, in nad lepo urejeno okolico; ob njihovem zadnjem obisku je bilo namreč tod le veliko gradbišče.

Logaški invalidi pred termami Snovik.

Foto: F. Brus

Od tam so nadaljevali pot do Kamniške Bistrice, ki slehernega obiskovalca navduši ob vsakem letnem času, vendar je jeseni v svoji polni barvitosti najlepša. Tu so se okrepčali z odličnim kosilom, malo pokramljali, se nekoliko sprehodili in tako preživeli v naravi izredno lep jesenski dan.

France Brus

Zares – koliko odličnosti!

Ob 2. orgelskem koncertu se je izkazala tudi prijaznejša zvočnost farne cerkve v Dolenjem Logatcu

Četrtega oktobra smo v dolnjelogaški farni cerkvi poslušali 2. orgelski koncert. Program 13 glasbenih del, ki jih je z njej lastno poduhovljeno besedo povezala Magdalena Mihevc, je izvedlo 7 orglavcev: troje pevk in dva inštrumentalista. Naj jih naštejemo: Metka Jereb, Marjan Grdadolnik, Gabi Nagode, Mihaela Gostiša, Primož Malavašič, Vinko Kralj in Jožica Rupnik, sopranistki Rebeka Hren in Melita Mihevc, altistka Magdalena Mihevc, flavtistka Mateja Nagode in klarinetist Marjan Grdadolnik.

Vse, kar smo slišali, je bilo dobro izvedeno. Nova zvočnost cerkve sv. Nikolaja je po lanski obnovi notranjega ometa, morda pa tudi zaradi razširitve cerkve, izvedbam prijaznejša, kot je bila poprej. Orgelskemu zvoku je tako dodano nekaj žlahtnosti, pa tudi slišnost solistov ob spremljavi je jasnejša, polnejša. In, bilo je kaj poslušati! Mojemu ušesu so bile posebej prijazne skladbe vseh treh pevk. Naravnost navdušujoče so bile izvedbe Rebeke Hren, sopranistke, ki si pevsko znanje bogati na zagrebški akademiji, ter obeh šolanih orglavcev, solistov Vinka Kralja in Primoža Malavašiča, in ne nazadnje, Haendlova Sonata s solistko Matejo Nagode.

Orglavcev in klarinetist Marjan Grdadolnik pa se je dokazoval tudi kot skladatelj. Rebeka Hren in Primož Malavašič sta krstno izvedla njegovo skladbo Ave Marija. Zanesljivo se bo ta kompozicija še slišala. Zares občudovanja vredno, koliko odličnega zmora na glasbenem področju narediti ta mladi mož.

Nastopajoči so na koncertni list zapisali, da nam želijo obilo užitkov ob poslušanju koncerta. Naša pričakovanja so uresničili, in jih – brez zadrege smemo reči – smelo presegli. Bodi ob letu spet tako.

Janez Gostiša

Prek meja odmeva pesem

»Notranjska« je uspešno koncertirala med prijatelji v Vrbovcu

Letos mineva dvajset let, kar sva z Durom Kauzlaričem navezala stike logaških z vrbovškimi kulturniki. Najprej smo v Logatcu gostili vse sekcije HKUD »Petar Zrinski«, decembra pa smo v Vrbovcu gostovali pevci moškega zbora, godba na pihala in mažorete.

Pred nekaj leti se je mešani zbor »Zrinski« v Banski Bistrici srečal z zborom Ivan Cankar, ki ga vodi Lovro Grom in v njem pojo nekateri pevci, ki so se kot člani moškega zbora Pevskega društva Logatec že srečevali s pevci iz Vrbovca. Naključno srečanje zborovodja »Notranjske« s pevci »Zrinskega« na Velebitu pa je lani znova utrdilo željo po koncertni izmenjavi. In tako se je »Notranjska« sneženega 24. oktobra letos odpravila v Vrbovec, mesto dobrih 30 km severovzhodno od Zagreba.

Koncertni spored so začeli domači tamburaši z dvema koncertnima skladbama pod mojstrsko taktirko Zlatka Farszkyga. Orkester sodi med najboljše hrvaške tamburaške orkestre. Na vrbovški glasbeni šoli poučujejo kot glavni predmet tudi tamburico. Obe koncertni skladbi so mladi tamburaši odigrali zrelo, polnozvočno in z veliko občutka za dobro muziciranje.

»Notranjska« je po daljšem času v enem zamahu odpela program 17 pesmi. Občutek koncertnega nastopa je mikavnejši od kratkih nastopov, bodisi revijalnih bodisi priložnostnih, kjer zbor odpoje troje, četvero, redkeje več pesmi. Pevci so se na odru dobro počutili, poslušalci pa so jim pritrdjevali z izdatnim aplavzom.

Gostom sta se ob koncu zahvalila društveni predsednik Željko Mladenović in zborovodja mešanega zbora Franjo Simić, ki je bil ves čas v vlogi izvršnega gostitelja. Z veseljem sta sprejela vabilo »Notranjske« na povratno srečanje marca prihodnje leto v Logatcu. Upajmo torej, da bomo že kmalu v Logatcu spet lahko prisluhnili mešanemu in tamburaškemu zboru »Petar Zrinski« iz Vrbovca.

Janez Gostiša

V Stekljeni galeriji vse bolj živo

V prvih dneh novembra se je iz Steklene galerije ob športni dvorani poslovila čudovita razstava čipk Olge Ferjančič. Številni ljubitelji teh mojstrov in so občudovali lepoto izdelkov, razstavljenih na žametni steni in pod steklom. Razstavo, ki je razveselila mnogo ljudi in jim polepšala dan, je, kot smo že zapisali, pripravilo Društvo likovnikov Logatec. Za vso organizacijo, pripravo in otvoritveno slovesnost pa je vsekakor najbolj zaslužen njihov predsednik Jur Samec.

Ta se je v dogovoru s Turističnim društvom tudi odločil, da v teh prostorih postavi na ogled tudi izdelke, ki so prispeli na natečaj »Turistični spominek občine Logatec 2003«. Različni spominki, ki ponazarjajo značilnosti logaške občine, so bili na ogled do sredine novembra.

V prihodnjih dneh pa nas bodo v Stekljeni galeriji ponovno razveseljevali izdelki domačih likovnikov.

Nevma

Na Vrhniki razstavljali tudi logaški invalidi

V počastitev leta invalidov je Društvo invalidov z Vrhnike pred nedavnim ororganiziralo na šoli Ivan Cankar razstavo, na kateri so razstavljali predvsem invalidi iz notranjskih društev in iz Dornberka.

Ob odprtju razstave sta se predstavila tudi člana založbe Unsu iz Ljubljane Angela Medved in Benjamin Žnidaršič, ki slikata z usti in nogami. Direktorica te založbe je ob tej priložnosti slehernemu udeležencu otvoritvene slovesnosti podelila komplet voščilnic, ki jih pripravljajo invalidi.

Svoje izdelke je na razstavi predstavilo kar deset članov logaškega Društva invalidov: Angela Petkovšek ter Danica in Rudi Korenč s poslikavami na steklo, Toni in Karolina Bizjak s kvačkanimi izdelki, Geni Celarc in Pavla mlinar z vezeninami na platnu, Mili Željko z gobelini, Rudi Čamernik s krznenimi izdelki ter Ančka Klevišar s kvačkanim šopkom in zaveso.

V kulturnem programu je nastopil Pevski zbor DI

Pavla Mlinar med svojimi vezeninami. Foto: F. Brus

Vrhnika pod vodstvom Jožeta Jesenovca. Razstavo je odprl predsednik ZDIS Miran Kranjc ob navzočnosti župana dr. Marjana Riharja, predsednika vrhniškega DI Janeza Petriča, ravnatelja šole Janeza Sodje, številnih članov DI Notranjske in vrhniških občanov.

France Brus

Grenko morje

Zanimivo predstavitev knjige pisatelja Marjana Tomšiča v Knjižnici

Nekatere knjige ljudi posebej prevzamejo. Tak je tudi zadnji roman Marjana Tomšiča Grenko morje. Člani Študijskega krožka »Beremo z Manco Košir«, ki se je pred kratkim preimenoval v Žarek, smo roman prebrali takoj po izidu. Prevzel nas je, zato smo se odločili, da ga predstavimo tudi drugim s pisateljem v gosteh.

V torek, 7 oktobra, je pisatelj z občutljivo verodostojnostjo predstavil težko obdobje slovenske zgodovine, zgodbe žena in deklet, ki so bile prisiljene zapuščati svoje domove in družine, da so kot dojlje ali strežnice v Egiptu, predvsem v Aleksandriji služile in s tem reševale kmetije pred propadom.

Marjana Tomšiča je v pogovoru dopolnil dr. Aleksander Zorn, ki je pisatelju dal pobudo za nastanek romana, saj je bila tudi njegova mama ena izmed teh žena. Pisatelj Tomšič je znan v literaturi kot odličen izrisovalec ženskih likov. Roman je ustvarjal več kot 8 let.

Sijajno predstavitev Grenkega morja Marjana Tomšiča (sedeči desno od voditeljice) je vodila Alenka Furlan (stoji v sredini). Foto: M. Tršar

Odlomki iz knjige, ki so jih prebirali člani Žarka, so marsikoga prevzeli, da se je odločil in na predstavitvi kupil knjigo. Primorski večer v Logatcu je s pesmijo obogatil še oktet Castrum iz Ajdovščine.

V Knjižnici smo v minulih letih organizirali že več literarnih

večerov. Tega večera pa se bomo še dolgo spominjali.

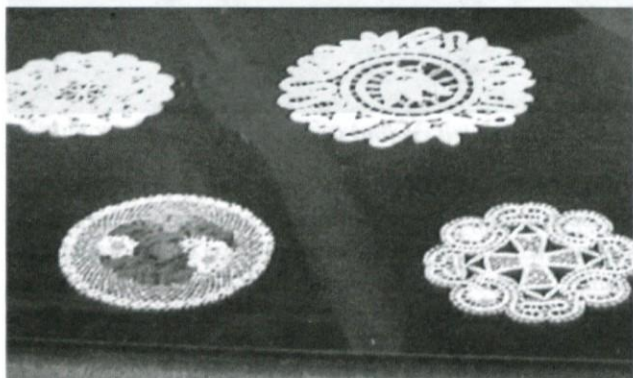
V knjižnici smo še v naslednjih dneh prejemali besede zahvale za nepozaben večer. Predvsem pa hvala pisatelju, ki je Grenkim morjem postavil spomenik mnogim ženam in materam.

Alenka Furlan

Klekljane strukture

Včasih človek misli, da pozna kako stvar, izkaže pa se, ko se z njo sreča, da mu naenkrat postane jasno predvsem to, da mu je tuja. Čipke sem že prej poznal, toda šele s pripravo razstave Umetnost v čipki avtorice Olge Ferjančič lahko rečem, da sem stopil na prag spoznavanja Idrijske čipke.

Kar uvršča avtorico na raven kvalitete klekljanja, je njen način, kako združuje v enem prtičku ali kateremkoli drugem motivu različne načine klekljanja. Resnično gre za visoko kvaliteto.

Klekljane mojstrovine.

Foto: D. Malavašič

Prav na razstavi so bili predstavljeni številni načini klekljana, ki oblikujejo različne strukture klekljanih površin; prav te strukture izrablja avtorica namesto barv. Te različne načine smo lahko spoznavali na razstavi in jih v mislih prenašali na izdelke ter med samo razstavo ugotavljali, pri katerem motivu so bile uporabljene posamezne strukture. Prav uporaba različnih struktur, kombinacija in pravilna izbira le-teh uvršča avtorico in njena dela v sam vrh slovenskih klekljaric in kleklarjev. Ni čudno tedaj, da je bila avtorica Ferjančičeva deležna tolike pozornosti ob otvoritvi razstave.

Jur Samec

Na Taboru pod lipo domačo

»Zapojmo pod taborsko lipo«, nas je nagovarjalo prijazno vabilce Ženskega zbora KD Tabor. In nas je privabilo. Kaka stotina se nas je zbrala na lepo jesensko nedeljsko popoldne 12. oktobra ob cerkvi Sv. Križa nad Cerkovsko vasjo – Gorenjim Logatcem (to bodi povedano mlajšim bralcem, ki morda ne poznajo starejših poimenovanj logaških vasi).

Harmonikar Franc Jeraj, moški zbor iz Hotedršice pod vodstvom Matije Logarja - mimogrede: je gornjelogaški rojak – ter gostiteljice z zborovodjem Zdravkom Novakom so nas razveselili s spletom ljudskih in ponarodelih skladb. Hotenjci, zadnja leta izrazito pomlajeni, so zares dopadljivo, jasno zveneče izvedli večji del svojega programa. Ženske so navdušile, pojoč ljudske pesmi s raznih koncev Slovenije. Programske niti je vedro ubesedila Darja Merlak. Program smo pevci, pevke in poslušalci sklenili z družnim petjem Jenkove Lipe.

Po vsem tem smo se posladkali s pečenim kostanjem, odličnim domačim pecivom in mladim moštom. In se končno razšli z iskreno željo po ponovnem snidenju ob letu.

J. Gostiša

Do pravičnejših pravil

Programski posvet kulturnih društev je dodobra prevetрил Pravilnik o sofinanciranju kulturnih društev

Sredi oktobra so se povabili Območne izpostave Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti občine Logatec odzvali na posvet predsedniki kulturnih društev občine in razpravljali o programu za naslednjo gledališko-glasbeno sezono.

Najprej so prisluhnili vodji Območne izpostave JSKD Nevenki Malavašič, ki je predstavila občinski, medobčinski in državni program srečanj ter izobraževanj na področju ljubiteljske kulture. Nadalje je predstavila Simono Šušteršič, novo svetovalko za področje kulture in turizma v občinski upravi. Tako Šušteršičeva (tel.: 01/759 06 08) od oktobra dalje sprejema rezervacije in ureja pogodbeno razmerja za prostore Narodnega doma, hkrati pa pripravlja koledar prireditev v naši občini, tudi program novoletnih prireditev, silvestrske predstave ter drugih občinskih proslav. Poleg tega je njeno delo povezano tudi s skrbjo za naravno in kulturno dediščino ter s projekti, ki so povezani s kulturo in turizmom.

V drugem delu posveta so se predsedniki društev seznanili s pripravo Lokalnega programa kulture 2004-2007, ki ga koordinira Območna izpostava JSKD; v izdelavo tega pomembnega dokumenta pa so bili aktivno vključeni tudi člani društev.

V zadnjem delu posveta pa se je vnela razprava o občinskem Pravilniku za sofinanciranje ljubiteljskih kulturnih dejavnosti, ki ga je sprejel občinski svet leta 2000. Društva so že večkrat o njem razpravljala, opozarjala na njegove pomanjkljivosti in napake. Na tem posvetu so potrdili usklajene predloge popravkov in dopolnil pravilnika. Sedaj pa je na vrsti Odbor za šolstvo, šport in kulturo, ki naj ustrezno sprejme predloge društev. Tako bi lahko ob koncu tega leta društva kandidirala za sredstva občinskega proračuna po novem sistemu točkovanja, za katerega pravijo društva, da je bolj pravičen in pošten.

NevMa

L

ogaške

vabijo k dopisovanju!

Furmani na Postojnskem še predno so pošli

V začetku oktobra je Milan Trobič predstavil svojo knjigo *Furmani* tudi Postojnčanom. V knjigarni DZS, ki jo vodi Logatčanka Mojca Verbič, je avtor v prijetnem razgovoru z Renato Gutnik pripovedoval celo vrsto zanimivosti, ki so spremljale nastanek knjige, pa tudi marsikaj iz njene vsebine: o začetkih, vzponih in padcu furmanstva, o furmanih kot posebnostih, njihovih družinah, poteh in dogodivščinah. Številno občinstvo je med knjigami pozorno spremljalo zanimiv in prijeten klepet, ki ga je s svojimi spremnimi besedami h knjigi »na pot« sklenil logaški župan Janez Nagode.

S tem lepim uvodom v prodajo zadnjih izvodov knjige je tudi Postojna, nekdanje furmansko mesto, dobila zanimivo branje.

K temu pa naj dodamo še to, da gre knjiga v teh dneh v ponatis, saj je, razen po nekaterih knjigarniških policah, ni več moč dobiti, kar priča o njeni zanimivi in pritegljivi vsebini.

NevMa

Milan Trobič je predstavil svoje Furmane tudi v Postojni.

Foto:

D. Malavašič

Iskanja mlade slikarke

Do 26. novembra je v prostorih župnišča v Gorenjem Logatcu razstavljala Urška Nagode. Izhaja iz rodbine, kjer jim umetnost, sicer pevska, ni tuja (oče Janez, pevec in zborovodja, stric Frenk Gantar pa je bil v svojem kratkem življenju obetaven slikar). Rojena je bila 20. julija 1983 v Ljubljani; že od otroških let rada riše. Po končani osnovni šoli se je vpisala v Srednjo šolo za oblikovanje – likovna smer in jo končala v šolskem letu 2001/02.

V svojih delih, ki izhajajo večinoma še iz srednje šole, se ukvarja s pastelom in risbo, oblikuje pa tudi v glini. To pot tudi portret, ki je ikonografsko opredeljen kot starozavezni lik Mojzesa. Poleg figuralike se pojavi motiv palme in krajine, prehaja pa tudi v abstrakcijo.

Kakšna bo njena nadaljnja

Z razstave obetavne slikarke Urške Nagode.

Foto: D. Malavašič

usmeritev, se bo pokazalo v času njenega študija in po njem; njena

sedanja želja pa je, da bi postala restavratorka.

A.Č.

Časten spomin na pokojne

*Osrednja žalna slovesnost je bila letos v
Hotedršici*

V skladu z dogovorom predsednikov krajevnih skupnosti v Občini Logatec izpred nekaj let je vsako leto ena izmed krajevnih skupnosti prirediteljica osrednje komemoracije ob 1. novembru.

Ta priložnost je letos pripadla Hotedršici. Osrednja žalna slovesnost se je tako odvijala v petek, 31. oktobra 2003, ob 17. uri pred mrliško vežico v Hotedršici. Žal, je dež močno razredčil število obiskovalcev komemoracije, saj je lilo kot iz škafo. Lepo osvetljen prireditveni prostor so napolnili glasovi Moškega pevskega zbora iz Hotedršice pod vodstvom Matije Logarja ter prijetno, tekoče povezovanje Barbare Brus. Poseben in zelo pomenljiv je bil recital, ki sta ga poslušalcem na dovolj čustven način predstavili Mihaela Zelenec in Vesna Nagode.

Prisotne je ob tej priložnosti pozdravil tudi župan občine Janez Nagode. Po prireditvi so se obiskovalci podali do grobov svojcev in s tem primerno zaokrožili slovesnost.

S. Nagode

Troje aforizmov

*Kdor Sveto pismo bere,
krive poti ne izbere.*

*Mafijci imajo vse,
razen mirnega spanca in mirne
vesti.*

*Ni pomebna vera v Boga,
pomembna je vera v njegovo
ljubezen.*

Jože Jerina, ml.

Z medsebojno ljubeznijo in Božjo naklonjenostjo

Dolnjelogaška župnija že več let vabi k praznični maši zakonske pare, ki praznujejo pomembnejše obletnice poroke: pet, deset, petnajst in več okroglih let... Letošnjemu povabilu se je odzvalo 46 od 122 parov, kolikor bi jih moglo biti. Med jubilarji sta bila tudi letošnja zlatoporočenca Francka in Lojze Gostiša.

Bogoslužje so sooblikovali jubilarntje. Posebno težo dogodku je dajal misijon, ki je potekal tiste dni. Lazarist Tone Pust je govoril o zakramentu svetega zakona. V svetu, ki hlepi po trenutnih uspehih in nenehnih zmagah, v katerem ni prostora za razumevanje, odpuščanje, ni potrpežljivosti in vdanega služenja, lahko zakonci z dolgoletnim skupnim življenjem živo pričajo tudi o nasprotnem. Ni zveze, v kateri bi šlo vse gladko, kjer bi drug drugega v polnosti razumeli in podpirali, kjer bi se ne križali različni interesi, kjer bi otroke vselej razumeli, kjer bi si zares vsi člani družine prizadevali za skupne vrednote. A z ljubeznijo in Božjo naklonjenostjo je mogoče preseči še tako zagonetne težave.

Župnijski pastoralni svet je po maši pripravil prijazno srečanje jubilarntov v avli dolnjelogaške šole. Zagotovo ga ni bilo med njimi, ki bi ne bil hvaležen za ta dan in ki bi si ne želel, da bi smel biti čez pet let spet na podobni svečanosti. Hvala gre organizatorjem za to nedeljo. Naj ob svojem času doživijo tudi oni praznik, kakršnega so to pot pripravili nam.

J. Turk

Logaška odbojka – na začetku drugoligaških tekmovanj

Obstanek v drugi ligi povsem realno dosegljiv cilj

Članska moška ekipa Odbojarskega kluba Okna Petrovčič Logatec se je lani s prvim mestom v tretji ligi uvrstila na seznam drugoligaških ekip. Osmerici Logatčanov so se letos priključili štirje Kamničani ter Ljubljčan, ki je pravzaprav edina prava okrepitev, tako da jedro ekipe še vedno tvorijo domači igralci. Prišleki so se z domačimi dobro ujeli in skupaj omogočajo trenerju Čibeju kvalitetne treninge in večji izbor za tekmovanje. Klub je lani pridobil generalnega sponzorja, ki pokriva polovico vseh klubskih stroškov. V klubu delujejo štirje amaterski trenerji, ki skupaj vodijo programe petih selekcij. S tem je logaški klub uspešno zapolnil vse starostne kategorije za moške. Fantje, ki trenirajo v logaški dvorani trikrat tedensko po dve uri, so do sedaj odigrali tri tekme v enotni drugi slovenski ligi ter zabeležili dva poraza in eno zmago.

Začeli so z zmago, ko so bili s 3:1 boljši od ekipe iz Ruš. Kljub poškodbi prvega podajalca Cotiča, ki ga že dalj časa pesti poškodba rame, je začetna postava: Brajer, Debevec, Tomažič, M. Martinčič, Sprogar, B. Martinčič ter libero Jemec sicer izgubila uvodni prvi niz, v nadaljevanju pa s kolektivno in borbeno igro dosegla prvo drugoligaško zmago. Ob koncu drugega niza se je poškodoval B. Martinčič, ki ga je zelo dobro zamenjal Pivk; ta se je izkazal z dobrim sprejemom in s premeteno igro v napadu. Kljub relativno izenačeni igri so logaški odbojkarji tekmo zanesljivo dobili in z zmago začeli ligaško tekmovanje.

V drugem krogu so Logatčani nastopili z ekipo kranjskega Astec Triglava, ki je lani igrala v najmočnejši slovenski ligi. Začetek je bil za naše fante zelo obetaven, saj so vodili do sredine prvega niza, a ga v zaključku izgubili. Drugi niz je gladko pripadel Logatcu, nadaljevanje pa je bilo v domeni kranjskih odbojkarjev. Ključni razlog za poraz, za katerega se je na trenutke zdelo, da bi ga bilo moč pretvoriti v zmago, so vsekakor poškodbe poglavitnih igralcev (Martinčič, Cotič). Kljub porazu pa se je potrdilo, da ekipa Okna Petrovčič Logatec sodi v 2. slovensko ligo; namreč kranjski Astec naj bi bil favorit za končni vrh 2. lige.

V tretji tekmi se je poškodoval še Debevec, tako je bila logaška ekipa še drugič poražena.

Rezultati:

1. krog: Okna Petrovčič Logatec : Turbina 3:1 (- 21, 22, 20, 19)
 2. krog: Astec Triglav : Okna Petrovčič Logatec 3:1 (22, - 18, 19, 20)
 3. krog: Okna Petrovčič Logatec : TAB Mežica 0:3 (22, 19, 21)
- Razpored:
4. krog: 1. 11. – Prvačina : Okna Petrovčič Logatec
 5. krog: 8. 11. – Okna Petrovčič Logatec : Kekooprema Žužemberk
 6. krog: 15. 11. – Okna Petrovčič Logatec : Mislinja
 7. krog: 22. 11. – Logatec prost
 8. krog: 29. 11. – Okna Petrovčič Logatec : Termo Lubnik
 9. krog: 6. 12. – Hoče : Okna Petrovčič Logatec
 10. krog: 13. 12. – Okna Petrovčič Logatec : SIP Šempeter
 11. krog: 20. 12. – Brezovica : Okna Petrovčič Logatec

Cilj logaške odbojke je obstanek v 2. ligi in je povsem realno dosegljiv. Z nastopaji na tem nivoju tekmovanja si bodo igralci pridobili potrebne izkušnje in zanesljivost pri tehniki in taktiki odbojke. Mnenje trenerja Saše Čibeja je, da je treba doseči večjo uigranost igralcev in kolektivno igro. Dograditi bo treba predvsem razvoj hitre igre, ki jo pogojuje dober sprejem, in čvrsto obrambo. Ena od glavnih pomanjkljivosti domačih odbojkarjev pa je servis, ki je v tem trenutku dovolj zanesljiv, a premalo odločen in napadalen.

Gašper Podjed

Prijateljski balinarski spopad

Balinarsko društvo Logatec je 18. oktobra organiziralo Turnir prijateljstva Logatec – 2003 na logaškem igrišču »Balinček«. Turnirja se je udeležilo 10 ekip: osmero iz Logatca in dvoje iz Postojne.

Navdušenost po podelitvi priznanj.

Foto: Arhiv Notranjskih novic

Zmagovalno mesto je pripadalo ekipi Mayali iz Postojne, za njimi se je uvrstil Ratrak iz Rovt, tretji uvrščeni je bil Raskovec (upokojenec) iz Logatca. Do desetega mesta so se nato razvrstili: Nanos iz Postojne, Avtoprevoznništvo Mihelič iz Logatca, Vrh z Vrha Sv. Treh Kraljev, Trgocev iz Logatca, Frenk bar iz Logatca, Gazele z Vrha Sv. Treh Kraljev, Kraljice (upokojenke) iz Logatca.

Živahen in prijateljski turnir, ki se je sklenil z »balinarskim pasuljem«, sta sponzorirali neodvisni logaški občinski svetniki in Notranjske novice.

Nedeljko Mrvoš

Logatec je gostil državno prvenstvo v namiznem tenisu

Društvo invalidov Logaško je organiziralo v Logatcu XII. odprto državno prvenstvo invalidov v namiznem tenisu za leto 2003

V logaški športni dvorani se je 4. oktobra zbralo 61 tekmovalcev društev invalidov iz vse Slovenije. Tekmovalci so se pomerili za naslov državnega prvaka v namiznem tenisu. Tekmovalno vzdušje med udeleženci, ki so se pomerili v desetih različnih kategorijah, glede na stopnjo invalidnosti, je bilo resnično nepozabno. Odločna volja, pravo športno in tekmovalno raspoloženje med nastopajočimi na invalidskih vozičkih in drugimi kategorijami tekmovalcev je nedvoumen zgled, kako lahko ljudje ohranjajo psihofizične sposobnosti in se kljub nekaterim omejitvam izredno aktivno vključujejo v tokove vsakdanjega življenja.

Spopad za lovoriko XII. državnega prvenstva.

Tekmovanje je po mnenju vseh udeležencev zelo lepo uspelo. Pohvale logaškemu društvu, ki je organiziralo državno tekmovalstvo, so še prav posebno dobro dele.

XII. državnega prvenstva ne bi mogli tako uspešno izpeljati brez podpore logaške občine, ki je odobrila uporabo športne dvorane, osnovne šole »8 talcev«, ki je dala na voljo uporabo jedilnice in ne brez podpore Namizno teniškega kluba iz Logatca, ki je prevzel tehnično izvedbo tekmovanja. Vsem velja prisrčna hvala.

Takih športnih srečanj si lahko še želimo.

Olga Mihevc

Prek Vremščice na Šilentabor

Z avtobusom se je sedmerica logaških planincev zarana odpeljala do Senožeč, od koder so se odpravili po markirani, slabi dve uri dolgi poti skozi borov gozd, nato po širnem travnatem pobočju vse do vrha Vremščice (1026 m). Sam vrh je označen z visokim kamnom, ki posebej zaznamuje razgledne strani. Zraven je še skrinjica z vpisno knjigo in žigom. Ker je vrh povsem gol, nenehno piha, zato smo malicali in se razgledovali naokoli iz zavetrja. Lepo sta se videla na eni strani Nanos in Triglav v drugi smeri pa Snežnik. Morje se pa zaradi megle ni videlo.

Z vrha so skozi borov gozd in čez Košanski hrib prispeli ob enajstih v Košano. V vaški gostilni so si privoščili prvo kavico. Planinca-zakonca sta se od tod vrnila domov z vlakom, ostali so nadaljevali pot skozi Staro in Novo Sušico, Malo pristavo, Ndanje selo do Narina; spotoma so jih vabili na tleh ležeči orehi. Prijazna gospodinja je v zadnji vasi ponudila popotnikom domače hruške in fige; tod so se tudi oskrbeli z vodo.

Vrh Vremščice. Foto: M. Petkovšek

Nadaljnja pot je planince vodila v breg do cerkve sv. Martina na Šilentabru (723 m) – do nedavna se je kraj imenoval Tabor nad Knežakom –, od koder je lep razgled po Košanski dolini in po presihajočem Palškem in Petelinjskem jezeru. Domačin skrbi tu za žig NPP. Do tod so hodili polne štiri ure.

Po krajšem počitku za prepotrebno okrepčilo so se po markirani poti odpravili do železniške postaje v Pivki (554 m). Od tam so z vlakom prispeli v Logatec ob šestih popoldne.

Prijeten je bil dan in še prijetnejša družčina.

Marinka Petkovšek

Privlačni skoki za Pokal Cockta na prenovljeni plastični skakalnici

V soboto, 11. oktobra, je bilo v Logatcu tekmovanje v smučarskih skokih za Pokal Cockta. Tekmovanja se je udeležilo 78 tekmovalcev iz 18 klubov. Tekmovalci so nastopili v dveh starostnih kategorijah: pionirji do 10 let ter pionirji do 11 let. Lepo vreme in atraktivni skoki – dovolj razlogov, da se je ob skakalnicah zbralo kakih 250 gledalcev.

Rezultati tekmovalcev do 10 let:

1. Urban Sušnik, SK Tržič, sekcija TRIFIX koncesija
2. Matej Debelak, SSK Mislinja
3. Aljaž Vodan, SK Triglav
4. Romšak Luka, SK Triglav
5. Manja Pograjc, SK Zagorje Ytong
6. Barbara Klinec, SSK Alpina
23. Andraž Modic, SSK Logatec...
27. Jernej Korenč, SSK Logatec...
32. Žiga Šemrl, SSK Logatec.

V zraku Urh Kranjčan (SSK Velenje).

Foto: J. Turk

Rezultati tekmovalcev do 11 let:

1. Rok Justin, SSK Stol
2. Matevž Slatinšek, SSK Ljubno BTC
3. Jaka Hvala, SSK Ponikve
4. Katja Požuna, SK Zagorje Ytong
5. Ernest Pršlič, SK Zagorje Ytong
6. Mark Rakovec, SK Triglav
7. Matic Benedik, SSK Alpina
8. Rok Govekar, SSK Logatec...
10. Urban Gantar, SSK LOGATEC

Gašper Podjed

Desetič na triatlonu jeklenih

Naš Pergovnik tretji na 18. zahtevni v gorski preizkušnji

Ivan Pergovnik je med redkimi Logatčani, ki se pogosto udeležujejo triatlona jeklenih v Bohinju. Med 18 triatloni se je izredno zahtevne preizkušnje lotil že desetič.

Triatlon jeklenih obsega troje tekmovalnih elementov. Tekmovalec mora najprej preveslati Bohinjsko jezero v dolžini 8 km. Nato mora prekolesariti z gorskim kolesom 16 km iz Bohinja preko Uskovnice na Pokljuko. Nazadnje mora triatlonec preteči 8 km s Pokljuke do Vodnikove kočice na Velem polju, kjer je cilj naporne tekme.

Vsak udeleženec, ki opravi omenjene preizkušnje, je zmagovalec sam zase, saj mora garati več ur, da pride do cilja. Pred tem pa so potrebni zahtevni in vztrajni treningi. V vseh elementih tekmovanja mora biti tekmovalec nekako "soliden".

Na letošnjem triatlonu je Ivan Pergovnik dosegel odlično 3. mesto v kategoriji od 45-50 let; od skupno 134 udeležencev pa je dosegel absolutno 50. mesto. Poleg njega je prvič na triatlonu sodeloval Peter Kosmač, ki je dosegel uspeh že s tem, da je opravil preizkušnjo v manj kot 4 urah, kar velja za tekmovalni limit. Ponovni zmagovalec triatlona pa je bil domačin-biatlonec Janez Mavrič, ki je za letošnjo

Uspešna triatlonca Kosmač in Pergovnik na cilju pred Vodnikovo kočico.

preizkušnjo potreboval vsega 2 uri, 22 minut in 41 sekund, s čimer ja za 7 minut izboljšal dosedANJI rekord.

r.r.

Kar sedmero novih notranjskih markacistov

Komisija za planinske poti Planinske zveze Slovenije je v dveh septembrskih vikendih (6.-7. in 20.-21. septembra) organizirala v Planinskem domu »Cajnar« tečaj za markaciste notranjskega in ljubljanskega odbora za planinske poti.

Vseh 19 (od 30 prijavljenih) tečajnikov je pozdravila predsednica logaških planincev Alenka Mrak, uspeha pri učenju in delu pa je vsem zaželel logaški župan Janez Nagode. Dobrim željam sta se pridružila tudi vodja obeh odborov in predsednik meddruštvenega odbora planinskih društev Notranjske Bogdan Seliger.

Usposabljanje je vodil Stanko Gašparič, vodja izobraževanja KPP PZS. Teoretični del je potekal v Planinskem domu, praktični del pa po planinski poti od Novega Sveta na Javornik in iz Pekla proti Pokojišču.

Vseh 19 tečajnikov je uspešno opravilo teste iz teorije in

S tečaja markacistov.

Foto: M. Petkovšek

praktično delo, za kar so prejeli izkaznico »markacista-pripravnika«. Po dvoletnem aktivnem vzdrževanju planinskih poti pa jim bo podeljen naziv z značko »Markacist PZS«.

Želimo, da bi vsi novi markacisti-

pripravniki – med temi je kar 7 iz Notranjske OMS – uspešno skrbeli za planinske poti v skladu s Pravilnikom o markacistih.

Marinka Petkovšek

Odlični uvrstitvi – Pergovnik drugi, Merlak tretji

Na tekmi gorskih tekačev s stare Vrhnik na Planino sta se 21. septembra odlično odrezala vsestranska vztrajnostna športnika Ivan Pergovnik iz Logatca in Merlak Konrad iz Hotedršice.

Na 3,4 km dolgi progi z višinsko razliko kakih 500 m je v kategoriji nad 45 let Pergovnik zasedel odlično 2. mesto; takoj za njim se je na tretje mesto uvrstil Merlak.

r.r.

KERAMIČNA DELAVNICA, VAŠKI MUZEJ IN GALERIJA LAZE

Ogled stalne razstave starih predmetov in fotografij ter umetniških del likovnikov iz Kamnika – po dogovoru.

Informacije:

KŠD LAZE, Nataša Prestor,
tel.: 01/7544-803,
031/ 380-398.

Z glavno nagrado – na morje

**Knjižni kviz o Mišku Kranjcu in
Prekmurju je nagradil kar dvoje učencev
iz Rovt**

Junija smo v šoli pri uri slovenščine reševali nagradni kviz o Mišku Kranjcu in njegovem Prekmurju. Učiteljica je odposlala rešitve v logaško Knjižnico, ki je bila organizatorica kviza. Tam so izmed vseh prispelih rešitev izžrebali okoli 30 prejemnikov lepih nagrad; žreb je glavno nagrado dodelil meni; to mi je po telefonu sporočila iz knjižnice Marja Čuk.

V ponedeljek, 6. oktobra 2003, sem se s knjižničarko Bojano peljal z avtobusom v Ljubljano k Prešernovemu spomeniku. Tam naju je čakal vlakec, ki nas je peljal na Ljubljanski grad, kjer sem prejel nagrado. Nato smo si ogledali notranjost gradu, na kar smo občudovali še lutkovno predstavo.

Po malici nas je organizator peljal na RTV. Tam smo gledali oddajo o Prekmurju, o Romih in križanki. Zraven nas so bili tudi učenci iz Švice. Žrebali so tudi posebne nagrade. Po koncu oddaje sva se s knjižničarko odpeljala v Logatec; prijazna knjižničarka Bojana me je odpeljala še do doma.

Čez nekaj dni pa smo bili obveščeni, da so izmed vseh prispelih rešitev izžrebali glavno nagrado – teden dni počitnic na morju. Ta nagrada je bila dodeljena Jani Mikuž, učenki 2. razreda naše šole.

*Marko Kržišnik,
7. r. devetletke Rovte*

Počitniški odmev Slovenskega otroškega zbora in Svetovnega zbora mladih

Počitnice in dopusti so že nekje daleč. Vsakdanje delo in šolske obveznosti so nas že zdavnaj posrkale vase. A spomin na poletne dogodivščine ostaja živ. Med morskimi, planinskimi in podobnimi poletnimi dogodivščinami smo nekateri tudi trdo delali. Počeli pa smo to, kar imamo radi – peli smo.

Petra Jesenko in Alenka Buh, dijakinji prvega letnika Gimnazije Idrija, doma iz Hlevnega vrha in Lavrovca, sta kot lani po prestani avdiciji sodelovali v Slovenskem otroškem zboru.

V Svetovnem zboru mladih je tudi letos prepevala Rebeka Hren. Pevci Svetovnega zbora so se po dveh uspešno opravljenih avdicijah (na državni in mednarodni ravni) enajstega julija zbrali v Švici. Po dveh tednih napornih vsakodnevnih vaj so svoje delo predstavili na koncertih. Petkrat so zapeli v Švici, trikrat v Avstriji in v začetku avgusta tudi v Sloveniji. Zboru sta letos dirigirala Maria Guinand iz Venezuele in temperamentni Johannes Prinz iz Avstrije.

Mihaela

Na potep do prve knjige

Miha Šimenc, učenec 2. razreda OŠ Rovte, je lansko šolsko leto dobil svojo prvo natiskano knjigo – pravljico. V 1. razredu so za natečaj »Z domišljijo na potep«, ki ga je organizirala organizacija SMAR – TEAM v sodelovanju s Cankarjevo knjižnico Vrhnika, pisali pravljice. Med približno 800 prispevki so izbrali deset najboljših, med njimi tudi Mihovo pravljico **Žirafa z dolgim vratom**. Pri pisanju mu je malce pomagala mami, risal pa je povsem sam, čeprav so pozneje ilustratorji večino risb spremenili.

Nagrajeni pravljicar prihaja iz Rovt.

Na podelitvi nagrad 6. februarja 2003 v Cankarjevem domu na Vrhniki je Miha izvedel, da bo njegova pravljica izšla v knjigi ter bo poslana v knjižnice po vsej Sloveniji. Imamo jo tudi v Rovtah v šolski ter krajevni knjižnici.

Cel razred z učiteljico vred je bil navdušen nad novico, da je Miha tako dober pravljicar. Vsi mu želimo srečo in še veliko podobnih uspehov.

*Špela Modrijan,
8. r. OŠ Rovte*

L

logaške

vabijo k dopisovanju!

Skoz skrivnostne pevske poti

Izbrani Slovenski projektni zbor je odprl vrata tudi logaškim pevkam

I.

V Slovenski projektni zbor (SPZ) smo si sodelovanje »priplele« Logatčanke Melita in Magda Mihevc ter Mihaela Gostiša.

Urniki (SPZ): zajtrk-vaja-kosilo-vaja-večerja-vaja ali koncert-spanje-krat deset dni. Geslo SPZ: Ne zamujaj! Vstajali smo ob osmih, zajtrkovali, vzeli mape z notami, svinčnik, vodo, vitamine in odšli na vaje. Na začetku smo imeli vaje pod vodstvom zborovodje Karmine Šilec. Sledilo je delo po zasedbah; moške je vodil zborovodja Stojan Kuret, ženske pa zborovodja Karmina. Mešano zasedbo pa sta si delila glede na izbrani repertoar. Vsak dan smo imeli po osem do devet ur resnega dela (petja). 'Naštudirati' smo morali šestnajstih dokaj zahtevnih skladb. Nekaj smo jih korepetirali že v juniju v Ljubljani, ostale smo se naučili v Tolminu. Vaje so bile naporne. Odmori so bili namenjeni sprostitvi, toda med pevci se je pokazala tudi potreba po 'piljenju' posameznih delov pesmi. Tako smo se med odmori zbrali ob klavirju in samostojno prepevali določen del pesmi. Priznam, da je bilo delo zelo naporno, še posebej za glasilke. Zanimiva je bila tudi različnost – svojstveni pristop in način dela – zborovodij. S svojo profesionalnostjo sta nam dala veliko novih izkušenj in novega znanja.

Koncerti so bili višek našega dela – poplačilo za trud in potrpežljivost. Dvourni koncert, ki je bil razdeljen na dva dela, prvi del – ženska in mešana zasedba, drugi del – moška in mešana zasedba, je zahteval zares celega človeka. Potrebna je bila maksimalna koncentracija ter vera v to, kar smo naredili in znali. Na odru Slovenske filharmonije (naš zadnji koncert) smo stali zadovoljni, ponosni na zborovodji, drug na drugega ter na delo in življenje desetih dni.

SPZ ne bi bil to, kar je bil, če ne bi bilo nekaterih nadobudnežev, ki so neprestano skrbeli za dobro počutje in zabavo. Kljub temu, da je bil tempo dela zelo naporen, smo si med odmori, posebno po kosilu in zvečer po zadnjih vajah, vzeli nekaj časa za razvedrilo. Že drugi dan po prihodu, je vsak pevec dobil svojega skritega prijatelja. Namen tega je bil, da se bolje spoznamo, da uporabimo svoje ideje in da s svojo izvirnostjo drug drugega bogatimo.

Fantje so bili neverjetno pesniško nadarjeni in navdihnjeni - vse je bilo v rimah, tudi soneti so se pisali. Prav tako so nekatera dekleta neverjetno znala pihati fantom na dušo. Vsak dan smo dobili temo, na katero smo pisali pesmi ali druge rime. Zvečer, po vajah, pa smo se srečali in prebirali pisma skritih prijateljev – tudi kakšno majhno darilce se je našlo.

Zadnji večer pa je bila zabava na višku. Naš Mičo (bralec skrivnostnih pisem) se je zavil v folijo, obdan z lučkami kot novoletna jelka in je s hoduljami prišel na oder. To je bilo smeha in zabave, saj take izvirnosti ni moč videti vsak dan. Posamezniki iz določenih regij so predstavili svoj nastop - od lepe Vide do dobre vile in raznih skečev, da o skrivnostnih Bratcih (ki so zapeli Lahko ti podarim samo ljubezen) niti ne govorimo. Zadnji večer smo imeli tudi razkritje skritih prijateljev. Nekateri smo imeli to srečo, da smo dobili drug drugega za skritega prijatelja.

Prav ta družabnost in povezanost nam je dajala moči in vztrajnosti za naslednji dan.

(Se nadaljuje.)

M.M.M.

Lepih deset let Srnjakovega rodu

Pred desetimi leti so zvestobo naravi obljubili logaški taborniki, ki so si takrat izbrali ime Srnjak, po najvišjem vrhu v logaški občini. Svojemu rojstnemu dnevu pa bodo poklonili kar celo leto, saj se bodo okrogle številke držale številne akcije.

Pobudo za ustanovitev rodu Srnjak Logatec so dali starši takratnih šolarjev osnovne šole »8 talcev« Logatec. Idejo je podprla ravnateljica šole, in avgusta 1993 je prvih 6 bodočih Srnjakov že odšlo na usposabljanje na inštruktorsko vodniške tečaje. Prva načelnica Marinka Istenič je delovanje – takrat še interesne dejavnosti v okviru šole – organizirala v manjših skupinah otrok – vodov, ki so se enkrat tedensko dobivali s svojim vodnikom. Že prvo leto pa so želeli poskusiti tudi – taborjenje. Zaradi premajhnega števila osebja in začetne neveščosti pa so na pomoč priklicali druge, starejše rodove, ki so na svoja taborjenja povabili še logaške tabornike. Že v drugem letu obstoja pa je Srnjaku uspelo izpeljati prvo samostojno taborjenje.

Po dveh, treh letih so se logaški taborniki društveno osamosvojili. Iz malega je do danes zraslo veliko. Tako rod Srnjak v svojih vrstah združuje že okoli 80 članov; imajo svojo taborniško kočo, ki jo postopoma urejajo, vsakoletna zimovanja in taborjenja za svoje člane. V letošnji jeseni, ko so se spomnili skupne rodove prisege pred desetimi leti, pa so pripravili še obletnici primerne akcije.

Prvi vikend v oktobru so pripravili taborniško polharijo, sledila je razstava v logaški knjižnici ob 10-letnici ustanitve rodu, ki si jo je bilo moč ogledati od 13. oktobra naprej, v drugem tednu oktobra pa so pripravili letni občni zbor in posebno prireditev v počastitev uspešnega 10-letnega delovanja.

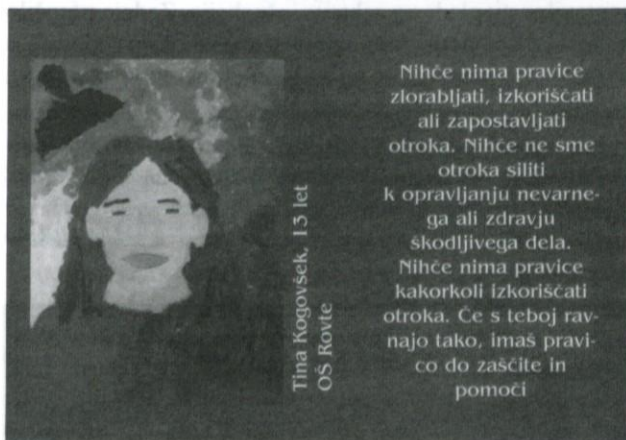
Manca Sedej

Po nagrado k varuhu človekovih pravic

Pri likovnem pouku smo slikali prizore na temo »Moje pravice«. Učiteljica je nekaj naših prispevkov poslala na istoimenski natečaj. Izmed mnogih prispevkov so jih nekaj izbrali in nagradili, med njimi tudi mojega.

Prireditelj s podelitvijo nagrad je bila 6. oktobra v pisarni Matjaža Hanžka, varuha človekovih pravic, s kratkim nagovorom Milene Zupančič. Podelitev nagrad je spremljala tudi RTV SLO (na žalost). Po prireditvi smo se odpravili v bližjo šolo na kosilo.

Tina Kogovšek, 13 let
OŠ Rovte

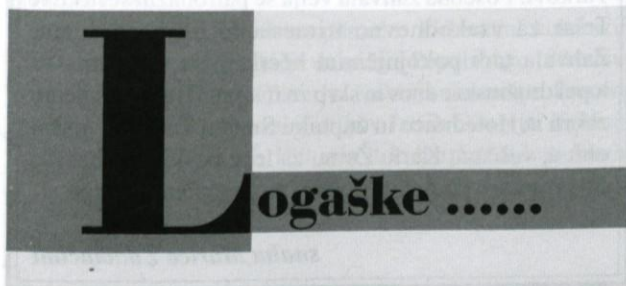
Nihče nima pravice
zlorabljati, izkoriščati
ali zapostavljati
otroka. Nihče ne sme
otroka siliti
k opravljanju nevarne-
ga ali zdravju
škodljivega dela.
Nihče nima pravice
kakorkoli izkoriščati
otroka. Če s teboj rav-
najo tako, imaš pravi-
co do zaščite in
pomoči

Tinina slika, natisnjena na plakatih in v seriji razglednic.

Po kosilu smo v telovadnici poslušali pevski zbor in si ogledali igrice. Kako je krtek hotel sklatiti luno z neba. Kasneje smo se preselili v učilnice, kjer smo pričeli prvo uro delavnic z igrami in predstavitvami, da smo se »umetniki« med seboj spoznali. Med drugo uro pa smo risali z voščenkami na formatu A2 sebe pri svoji najljubši dejavnosti. Vendar to ni bilo tako lahko, kot se sliši, saj smo morali sebe narisati v 30-ih minutah. Seveda, nam je napetost blažila glasba, ki so jo prinesli moji »novi« prijatelji iz Kopra (Filip, Tatjana, Mariša, Anja ...).

Okoli šeste ure popoldne smo se poslovili v žalosti, ker je bilo našega srečanja že konec.

*Tina Kogovšek, 8.r.
OŠ Rovte*

Evropa zdaj

V furlanskem Venčonu (Venzzone), ki so ga po katastrofalnem potresu 1976. pozidali v nekdanjo podobo, je bila konec oktobra dvodnevna prireditev ob prazniku buč. Odmevna prireditev v duhu srednjega veka privabi kakih 30 tisoč obiskovalcev.

Med mnogimi nastopajočimi so bili tudi sodelavci zavoda Aron, ki so prikazali stare obrti: tkanje, kovanje denarja, čevljarstvo... Domiselni vodja Andrej Žnidaršič (spomnimo se na ranč Kaja in Grom) je poln zanimivih zamisli, ki jih udejanja tudi v mednarodni navezi. Skupaj z italijanskim in češkim partnerjem se je prijavil na mednarodni konkurz za sredstva, s katerimi kani postaviti etno naselje pri Vranskem. Naselje naj bi bilo zasnovano srednjeveško, z nekaj sodobnejšimi nadrobnostmi (razsvetljavo, denimo). Upajmo, in želimo mu, da uspe in da bomo lahko kdaj tudi gostje – zvedavi ogledovalci tega naselja.

J.G.

URA PRAVLJIC ZA OTROKE

**Vsak četrtek ob 16.30
v Knjižnici Logatec
za otroke od 4. leta dalje.
Org. in info: Knjižnica Logatec,
tel.: 01/7541 722**

Krajevna skupnost na okrevanju

Krajevna skupnost Naklo je 2. oktobra ob 19. uri povabila na sejo člane sveta in župana občine Janeza Nagodeta z namenom, da bi se pogovorili o opravljenem delu v letu 2003 v tej krajevni skupnosti in o predvidenih delih do konca leta. Kakor se spodobi: župan je bil prišel na sejo natančno ob uri, z njim še vestni tajnik KS ter malo kasneje še z zamudo gospod Hodnik.

Z obžalovanjem je trojica sprejela nevšečno sporočilo o hujši nesreči predsednika sveta, ki je tačas okrevail v bolnišnici. Kje so »okrevaili« ostali člani sveta, pa se ni izvedelo. Kako je bilo županu pri srcu, tudi ne vemo; da je vsemu navkljub kazal zgovorno prijazen obraz, pa je tudi res.

gur.

Če vas zanima...?

V tej rubriki bomo poskušali poiskati odgovore na vprašanja, ki vas, spoštovane občanke in spoštovani občani, tako ali drugače zanimajo, prizadevajo ali kakorkoli že obremenjujejo. Pričakujemo pa, da bodo vprašanja podpisana s polnim naslovom, kar sicer velewa že vljudnostna krepost – saj je vendar prijazno vedeti, čigava so vprašanja in komu so namenjeni odgovori.

Urednik

Spoštovano uredništvo!

Glede na obljube o zapiranju oz. sanaciji peskokopa Smolevec se obračam na vas z vprašanjem: Ali je to mišljeno resno, kajti kot vsi vemo, gre za poseg v vodovarstveno območje (moje osebno mnenje je, da je pitna voda v današnjem času zelo zelo pomembna), peskokop pa še vedno obratuje?!

Lepo bi bilo, da zadevo raziščete in objavite v Logaških, tako da bi bili seznanjeni vsi krajani, ki jih to vsekakor zelo zanima!

Hvala tudi v imenu narave! – Lep pozdrav

Maja

Seveda, sledeč želji Maje (ki bi svojo identiteto mirne duše lahko natančneje določila!), smo poskusili »raziskati« zadevo Smolevec. Kar dovolj dokumentacije premore občinski urad, zato smo se o zadevi dali največ poučiti pri županu Janez Nagodetu.

In tam smo zvedeli, da je občina leta 1989 izdala Gradniku dovoljenje za izkoriščanje peskokopa Smolevec brez časovne omejitve. Zaloge peska so se tedaj računale letno na 75.000 m³, kar bi Gradnik skladno z dovoljenjem lahko izkoriščal 34 let. Kasneje se je spremenila zakonodaja. Zakon o rudarstvu iz leta 1999 prenaša pristojnosti upravljanja peskokopov na Ministrstvo za okolje in prostor (MOP); odtlej nima lokalna skupnost, torej občina, nobenega vpliva na izkoriščanje peskokopa Smolevec. In na osnovi tega zakona je MOP prek razpisa januarja 2002 podelilo koncesijo za 20-letno izkoriščanje peskokopa Gradniku. Koncesija vsebuje tudi določbe, da se lahko koncesija odvzame:

- če koncesionar ne izkorišča ali če nepravilno izkorišča mineralno surovino,
- če je to v javnem interesu zaradi ohranjanja temeljnih ciljev varstva okolja,
- če koncesionar šest mesecev ne izvaja dejavnosti in ne sklone aneksa k pogodbi,
- če koncesionar bistveno krši koncesijsko pogodbo.

Kasneje je MOP sicer pod enakimi pogoji prenesel koncesijsko pogodbo na Rajka Čerina, s.p.

Občinski urad je menil, da bi se skladno z navedeno drugo alineo lahko prekinila pogodba prav zaradi možnosti vplivanja peskokopa na vodne vire. Tako je urad naročil strokovno oceno glede vplivanja peskokopa na okoliške vodne vire: Petkova vrtina, Petkov studenec, Grajski studenec, vrtina pri vodni pregradi, in celo na možnost prizadetosti vrtine CG4 in CG5 v Cuntovi grapi. Družba Geologija iz Idrije z geologom Jožetom Janežem,

pooblaščenec MOP za izdelavo tovrstnih ocen, je s študijo dokazala, da izkoriščanje peskokopa, kakor poteka, ne vpliva na vodne vire omenjenih območij. In tako ni možnosti, da bi lahko zahtevali odvzem koncesije na osnovi navedene alinee.

MOP pa izdaja koncesionarju vsako leto uredbo o koncesijski dajatvi, ki se izračuna na osnovi izkopanega peska. Od tega gre 50% državi, 50% (ali 2.562.000 tolarjev) pa občini, ki je pozvala rudarskega inšpektorja, da jo obvešča o rednih pregledih peskokopa, zlasti zaradi morebitnih nepravilnosti, glede na zahteve inšpekcije. Zadnje poročilo govori, da koncesionar izkorišča peskokop skladno s projektom in programom sanacije, urediti pa mora parkirišča z lovilci olja za lastno mehanizacijo.

»Tako se ob vsem tem, žal, ne da napovedati skorajšnjega zapiranja peskokopa,« ugotavlja župan Janez Nagode.

Uredništvo

ZAHVALA

V 91. letu je zaspala in se za vedno poslovila od nas naša dobra mama, babica, prababica in nepozabna tašča

Marijana Treven

Zahvaljujemo se sorodnikom, prijateljem in sosedom za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče ter pospremitve na njeni zadnji poti. Zahvala gre tudi dr. Skvarču, dr. Žuraju in dr. Makovcu, ki so ji lajšali bolečine pri njeni dolgotrajni bolezni. Hvala tudi dr. Turkovi. Posebna zahvala velja še patronažni sestri Evi Tršar za vsakodnevno trimesečno nego na domu. Zahvala tudi pokojničinih hčerkam in sinovoma za topel družinski odnos in skrb za mamo. Hvala pevskega zboru iz Hotedršice in župniku Srečku Turku za mašni obred, vaščanu Karlu Žejnu za lepe poslovilne besede ob grobu ter podjetju Menard za pogrebne storitve

snaha Marica z domačimi

V Knjižnici je zmeraj kaj novega

Na oddelku za odrasle

SILBERG, Jackie: Miselni razvoj dojenčka in malčka: igre za spodbujanje otrokovih umskih sposobnosti; SAM, Anej: Milena; ĐONLIĆ, Hazemina: Deset let samote: izkušnje bosansko-hercegovskih begunk in beguncev v Sloveniji;

LAJOVIC, Dušan S.: Med svobodo in rdečo zvezdo; BIZJAK, Matjaž: Ratio facta est: gospodarska struktura in poslovanje poznosrednjeveških gospodstev na Slovenskem; HEDGES, Burke: Finančna svoboda; GOGALA, Andrej: Kamen, voda, sonce in veter: narava Krasa in slovenske Istre; GAMS, Ivan: Kras v Sloveniji v prostoru in času; ŽIVALI: velika ilustrirana enciklopedija; CHOPRA, Deepak: Pomladite se, živite dlje!: 10 korakov do mladostnega počutja; HELLMIS, Margot: Zdrav post: za kar najboljše počutje; HILLER, Andrea: Raznolika dieta pri celiakiji; OSTERMEIER-Sitkowski, Uschi: Izboljšajte vid!: do zdravih oči po naravni poti; PRAKTIČNA uporaba mikrokontrolerjev: primeri vezij, programatorjev in razvojnih okolij za mikrokontrolerje; ILC, Vendelina: Zmeraj sestra Vendelina: osnove dobre domače kuhinje; MOŽINA, Klementina: Knjižna tipografija; TROBIČ, Milan: Furmani po cesarskih cestah skozi Postojnska vrata; DICTIONNAIRE du français d'aujourd'hui; BLANDIANA, Ana: Izbrane pesmi; FALLACI, Oriana: Bes in ponos; MANKELL, Henning: Psi iz Rige; ZNAMENITE osebnosti tisočletja; HEINDL, Hanns: V uroku Julijcev. Prva svetovna vojna in veliki boj v gorah; MAČEK, Janko: Rovte v viharju vojne in revolucije; SEDMAK, Drago: Ob vznožju branikov: Solkan in Solkanci med prvo svetovno vojno.

Na oddelku za mladino

TAGHOLM, Sally: Najlepša knjiga o letnih časih; STOTT, Carole: Najlepša knjiga o astronomiji; RENNE: Jem skoraj vse; DANIELS, Guy: Pošta za Jošta; MADONNA: Angleške rožice; OSBORNE, Mary Pope: Dan Zmajevega kralja; TUCKERMANN, Anja: Ne govoriti, ne molčati, ne iti, ne ostati.

Nove videokasete

Risanke

Mizica pogri se: Zvesti Janez (sinhronizirano). Motovilka: Palček (sinhronizirano). Tom in Jerry: Mačji koncert (sinhronizirano). Tom in Jerry: Pazi na brke (sinhronizirano). Vike Viking (sinhronizirano).

Izobraževalne

Kuhinja do nazga: Piknik na pomolu: 150 minut kuharskih trikov Jamia Oliverja. Kuhinja do nazga: Popoln dan: 180 minut kuharskih trikov Jamia Oliverja. Kuhinja do nazga: Poročni zvonovi: 180 minut kuharskih trikov Jamia Oliverja. Kuhinja do nazga: Rok v pečici: 180 minut kuharskih trikov Jamia Oliverja. Yoga. Zbogom togost. Yoga. Poživljajoča vadba. Yoga. Prebudite telo.

Akcijski

Legenda o rdečem zmaju – Legend of the red dragon: igrajo: Jet Li...

Drame

Balada o trobenti in oblaku: igrajo: Lojze Potokar, Angelca Hlebce, Marija Lojk...; Hustonova druga težava – The dish: igrajo: Sam Neil...; Ljubezen na odoru: igrajo: Metka Franko, Iztok Jereb, Aleksander Valič...; Ljubezen nam je vsem v pogubo: igrajo: Bernarda Oman, Aleš Valič, Gojmir Lešnjak...

Komedije

A hard day's night: igrajo: John Lennon, Paul McCartney, George Harrison, Ringo Starr (The Beatles); Moja obilna grška poroka – My big fat Greek wedding: igrajo: Nia Vardalos, John Corbett; Dogodivščine Pluto Nasha – Pluto Nash: igrajo: Eddie Murphy...

Kriminalka

Minuta za umor: igrajo: Duša Počkaj, Jože Zupan, Janez Škof...

Mladinski

Gospodar prstanov. Stolpa: igrajo: Elijah Wood, Liv Tyler, Viggo Mortensen.

Irena Makarovič

Bralci pišejo

Iz varnosti v nevarnost

Kar nekaj časa je minilo, ko smo imeli nepisan dogovor med podjetjem Gradnik, vrtcem, Šolo 8 talcev in Cerkvijo, da naj ne bi bila prevozna Notranjska cesta od krožišča pa do cerkve za vsa večja vozila, kot so avtobusi in kamioni. Izjemoma naj bi bil dovoljen prevoz le za šolski avtobus. Vse to je bilo namenjeno za večjo varnost otrok in ostalih udeležencev te cestne povezave s središčem Logatca.

Na ten delu cestišča so naslednje dejavnosti:

1. Pokopališka dejavnost – ima pogrebne svečanosti v mrliški vežici, spreved pokojnika pa gre v cerkev po Notranjski cesti.
2. Vrtec – vanj starši vsak dan vozijo otroke, in ker ni dovolj parkirnih prostorov, parkirajo ob robu cestišča, s tem se pa cestišče občutno zožuje; to se dogaja zjutraj do osme ure in pa popoldne od trinajste ure dalje.
3. Šola 8 talcev – v preteklih letih je do šole oziroma do cerkve vozil šolski avtobus; z letošnjim šolskim letom pa ta avtobus ne vozi več otrok do cerkve, pač pa hodijo ti otroci v šolo peš.
4. Cerkev – vsako jutro hodijo starejši farani v božji hram k sveti maši po Notranjski cesti od krožišča do cerkve.

Vsi ti uporabniki Notranjske ceste pa so bili kar precej bolj varni na tem delu ceste, ko je veljala tod prepoved vožnje za kamione in avtobuse. Nekdo od pristojnih uslužbencev za cestni promet v občini Logatec pa nima posluha za varnost teh otrok in ostalih občanov-pešcev na tem delu cestišča, saj se je pred nedavnim pojavilo v krožišču znamenje, ki pa dovoljuje prevoz kamionom do 7,5 ton nosilnosti. S tem posegom pa je varnost pešcev – otrok in drugih, zlasti starejših ljudi – kar za 50% poslabšana.

Vsepovsod pa se naglaša potreba po večji varnosti na vseh prometnicah. Kje pa je tukaj varnost? Odšla je z

ČAR

Napovednik kulturnih prireditev

Torek, 18. novembra 2003, ob 17. uri v Narodnem domu

»**MOJ DOMEK**« – prva predstava otroškega lutkovnega abonmaja.

Pripoved o Zmajčku Jurčku, ki zaradi nevihte izgubi svoj dom. A čaka ga že novo domovanje.

Org. in info: DPOM Logatec, tel.: 01/7509 194

Četrtek, 20. novembra 2003, v Knjižnici Logatec

Prireditve ob DNEVU SLOVENSKIH SPLOŠNIH KNJIŽNIC

Org. in info: Knjižnica Logatec, tel.: 01/7541 722

Petek, 21. novembra 2003, ob 18.00 uri v Knjižnici Logatec

SREČANJE ŠTUDIJSKEGA KROŽKA ŽAREK (Beremo z Manco Košir)

Prebirali bomo poezijo različnih avtorjev po lastnem izboru.

Org. in info: Knjižnica Logatec, tel.: 01/7541 722

Sobota, 22. novembra 2003, ob 19.30 v POŠ Vrh Svetih Treh Kraljev

GLEDALIŠKI VEČER

Otroška predstava ŠKD Vrh »**Lenča Flenča**« ter monokomedija »**Hagada**« v izvedbi Gregorja Čušina.

Org. in info: ŠKD Vrh, tel.: 041 429 105 (Franci Jereb)

Nedelja, 23. novembra 2003, ob 15. uri v Domu krajanov Rovte

»**V NEDELJO POPOLDNE BO LUŠNO PRI NAS**«

Nastopili bodo: mešana zbor »Notranjska« in »Igo Gruđen« iz Nabrežine, Trebanjski oktet, Meta Pavšič ter Slavko Podboj

Org. in info: KD OMePZ Notranjska, tel.: 01/7509 080

Petek, 28. novembra 2003, ob 13. uri na trgu pred cerkvijo sv. Nikolaja v Dol. Logatcu

MIKLAVŽEV SEJEM

... različna darila, novoletni venčki in okraski... presenečenje za otroke – igrice, ki si jo boste, če le ne bo preveč slabo vreme, lahko ogledali kar na trgu.

Org. in info: DPOM Logatec, tel.: 01/7509 194

Petek, 28. novembra 2003, ob 20. uri v Narodnem domu

»**PIŽAMA ZA ŠEST**«

Predstava gledališča Mojteater. Druga predstava gledališkega abonmaja v sezoni 2003/2004.

Org. in info: JSKD IO Logatec, tel.: 01/7590 610

Ponedeljek, 8. decembra 2003, ob 19. v Narodnem domu

»**Z MARIJO V NOVE ČASE**«

Akademija Brezmadežni Mariji.

Org. in info: ŽPS Dolnji Logatec, tel.: 01/ 7541 757

Četrtek, 11. decembra 2003, ob 18. uri v Knjižnici Logatec

KNJIGA O NOTRANJSKI KUHINJI IN DRUGIH REČEH

Predstavitev knjige Renčlja

Org. in info: Knjižnica Logatec, tel.: 01/7541 722

Torek, 16. decembra 2003, ob 17. v Narodnem domu

»**ŽOGICA MAROGICA**«

Druga predstava lutkovnega abonmaja; znana pripoved o dedku in babici, Žogici Marogici ter ostalih junakih in njihovih prigodah.

Org. in info: DPOM, tel.: 01/7509 194

V programu lahko pride do spremembe; prosimo za razumevanje.

Podatke zbrala svetovalka za kulturo občine Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec, tel.: 01/ 7590 608

»Škrip band« – za danes in jutri

Zadnji dan počitnic se je Škrip band z Martinj Hriba predstavil na večerni zabavi v Pipa baru. V zelo mladem sestavu igrajo: Monika Rudolf bobne – 14 let, njen brat Robi kitaro – 18 let, Boštjan Lušina bas kitaro – 19 let in Miran Pavunc klaviature in harmoniko – 18 let; domala vsi tudi pojo. Najraje igrajo narodno zabavno glasbo, ne branijo pa se tudi ne rocka. Opremo jim je kupil Robijev stari oče Valentin Verbič, ponosen na glasbeno pot svojih vnukov.

Skupino vodi Miran, ki je s svojo harmoniko že na valeti dvignil na noge staro in mlado; ob bučnem aplavzu je morala trojica mladih fantov ponoviti »Polka komad«. Glas pa vsakomur zastane ob nežnem glasu bobnarice Monike, ki se sicer na glasbeni šoli uči violine in igra v šolskem simfoničnem in godalnem orkestru. Njen brat Robi-Buco pa je pobudnik vsega tega. Boštjan, prekaljeni glasbeni maček, pa prihaja v skupino prek Ženčka iz Gorenjega Logatca; Škrip band ga je navdušeno sprejel, četudi ni Martinjc. Družno muzicirajo celih 6 mesecev.

In tako je prišel, kot rečeno, trenutek predstavitve. Obhajale so jih trudne misli: bodo uspeli, ne bodo uspeli... Pa so prebili led in uspeli. Slišalo se jih je celo do Mandrg. Navdušenja nič koliko! Iskreno pa se želijo opravičiti sosedom, ki so jim tisti večer kratili nekaj spanca. Seveda, hvaležni so gospe Simoni in Pipa baru, da jim je omogočila prvi javni nastop; še posebej se zahvaljujejo staršem, ki jih vzpodbujajo, da vadijo in jih finančno podpirajo, posebej staršem Rudolf, ker žrtvujejo prostor za vadbo, prevoze opreme in glasbil – tudi v upanju, da postaneta njuna Monika in Robi nekoč velika glasbena zvezdnika. Seveda, pri zahvalah se ne da mimo starega očeta Valentina Verbiča, pobudnika vsega tega in prvega denarnega dobrotnika.

*Monika, Robi, Miran,
Boštjan*

Škrip band z Martinj hriba - mladi upi.

Ob prazniku kulture vas vabimo vas
na priložnostno slovesnost

Odprtje krajevne knjižnice v Rovtah

Otvoritvena slovesnost bo 4. decembra 2003
ob 16. uri v prostorih nekdanjega obrata
Alpine.

Knjižničarji Knjižnice Logatec

*Obogatite občinsko
glasilo tudi s svojimi
sporočili in s
svojimi mnenji!*

VOJNI MUZEJ LOGATEC

*Ogledi ob sobotah in
nedeljah od 10. do 18.
ure, med tednom po
dogovoru.*

*Informacije:
Janez Švajncar,
tel.: 01/7542 790.*

Zmagoviti zgubljeni polhi

Jakec 2003 poskrbel za adrenalinsk preizkušnje po logaških gozdovih

Sredi oktobra je bil v Logatcu orientacijski izziv Jakec 2003, ki so ga organizirali logaški skavti (letos že sedmič). Dopoldne so po logaških gozdovih v majhnih skupinah vandrali skavti (stari od 11 do 17 let), popoldne in ponoči pa starejši (od 17 do 21 let) in odrasli (starejši od 21 let).

Letos je bilo med odraslimi skavti kar osem ekip z različnih koncev Slovenije. V vsaki ekipi je bilo pet (morda še kak več) odraslih skavtov; naša skupina pa je le s težavo nabrala štiri člane (krive so bile najrazličnejše bolezni: od prehlajenih glasilk do otiščancev na nogah...).

Odrasli skavti so se zbrali zvečine v logaški športni dvorani opoldne (nekateri smo zaradi službenih obveznosti prišli kasneje). Po uvodni misli so se preizkusili v topografiji (poznavanje simbolov, karte, orientacija) in vrisovanju. Ob treh pa se je začelo že bolj zares. Na pot smo odhajali v petminutnih presledkih. Dobili smo zemljevid z vrisanimi točkami, kjer nas je čakala določena naloga, kartonček, ki ga je naš vodja Drago skrbno pospravil na varno, oprtali smo si nahrbtnike in odšli na pot.

Vedela sem, da bo pot dolga kakih sedem ur, da bomo hodili po gozdu in iskali obvezne točke. Ampak tole! Začetni tempo hoje je

kazal, da bo naša skupina hodila (beri: tekla) le štiri ure. Prvo točko smo tako res kmalu našli in ujeli tiste, ki so šli na pot malo pred nami. Prva naloga je bila vožnja z improviziranim vozilom. Vidašofer je sedla v »avto« (volana seveda ni mogla premikati), ostali smo bili motor in smo zadaj na roke premikali avto. Vse lepo in prav; a motorji smo imeli zavezane oči. Pa tudi to bi nekako šlo, a kaj, ko za nas leva ni bila vedno ista leva in sva dva vlekla v levo, ena pa v desno... Pa smo nekako »zvozili«, si prislužili prve točke in jo hitro pobrisali naprej.

Pot je bila speljana za železnico, mimo Bodiškega vrha pa na drugi strani pod Raskovcem do Mandrg. Sem mislila, da nekako poznam te gozdne poti, a naš zemljevid!? Katera je tista potka, ki je vrisala na zemljevidu? Uf, kolikokrat nas je zapeljala... Sicer pa se skavt znajde. Na poti do druge točke smo spet ujeli predhodnike in kar z njimi hodili do naslednje točke. Tam je bila pa cela zmeda. Na vsaki točki so namreč čakali približno trije skavti, ki so nam pojasnjevali, kaj moramo početi. Tu pa smo naleteli na »kontrolorja« in dve skupini odraslih skavtov, ki bi morali že končati s svojo »igro«. »Kontrolor« je zavil v spalko prav počasi razlagal, kako in kaj, ostala dva pa sta drnjohala v šotoru

(»kontrolorji so bili na točkah od zgodnjega sobotnega jutra pa do nedelje dopoldan; tako so si morali kdaj pa kdaj privoščiti tudi počitek). Ni se dalo mirno čakati, da bi »kontrolor« razložil nalogo do konca, zato smo kar pričeli z vajo. V lesenega možica smo z določene razdalje metali žogo. Če smo ga z žogo prevrnili, smo si prislužili točko. Pri vaji sem vedno zgrešila, zato pa mi je toliko bolje šlo potem, ko je šlo za točke. Ker je pomemben tudi čas celotne poti, smo jo prav hitro mahnili dalje.

Malce težav nam je povzročalo iskanje tretje točke, kjer smo se preizkusili v merjenju azimuta. Na četrti točki smo morali previti dojenčka. Bila sem kričav dojenček; ostali člani ekipe so kljub silnemu vpitju, dojenčka previli in ga potolažili. Peta točka je bila mrtva; našli smo le trikotno zastavo in luknjač, s katerim smo preluknjali kartonček.

Na poti do šeste točke nas je lovila noč. Na točki smo pokazali svoje skavtsko znanje. Do sedme točke smo nekako hitro »prilutali«. Med potjo smo namreč ujeli kar nekaj skupinic, nekaj tistih, ki so bili pred nami, srečevali pa smo starejše skavte, ki so se na pot podali ponoči in z nasprotni smeri.

Na sedmi točki smo hodili s hoduljami. Nato smo korak od točke do točke pospeševali. Zeblo

nas res ni. Toda včasih tudi za čaj ni bilo časa, da o kakih sendvičih in drugih priboljških niti ne govorim. Nekje vmes smo sicer našli toliko časa, da smo pojedli malo čokolade in suhega sadja, potem pa – pot pod noge.

Osmo točka nam je dala vetra. Po karti sodeč je bilo to že nekje blizu železniškega prehoda na Mandrgah. Skupaj s še dvema skupinama smo se krenili – po v karto vrisani potki – v gozd. Prav simpatično je bilo gledati svetilke, ki so brlele nekje sredi gozda. Poslušali smo, če bomo od kod zaslišali »klic« – vsaka skupinica je imela svoj klic, s katerim se je oglašala na kontrolni točki. Pri osmi točki pa nič. Srečali smo že tri skupine, ki so iskale isto točko. Hodili smo nekaj časa z eno, nekaj časa z drugo skupino. Čez čas pa – klic! Vsi smo zdrveli skozi gozd. In prav kmalu smo srečali »klic«; skupinica dobro razpoloženih veseljakov je očitno zaključila s piknikom in se, pevsko razpoložena, vračala do svojih avtomobilov. In naša osma točka? Našli smo jo, šele po enournem negotovem in nemirnem iskanju... Z nami je prišlo na točko še vsaj osem skupin. Tam je bila šele gneča! Na razdalji petdesetih metrov se je bilo treba sporazumevati z rokami.

Zadnjo točko smo hitro našli za transformatorsko postajo na Mandrgah. Drago je leže zbijal konzerve, postavljene v piramido. To so bile naše zadnje točke. Poslej nas je čakala le še pot do športne dvorane. Šli smo kot vojaki. Ženski del ekipe je le še čakal, kdaj bo naš Drago ukazal tek. Res smo tekli; utrujeni, ožuljeni (uboga Vida se je večji del poti držala nadvse

Zmagoviti logaški polhi.

Foto: D. Malavašič

korajžno, a ko bi videli njene žulje! – skavt očitno res tudi veliko potrpi), a le zadnjih sto metrov.

In nagrada? Našli smo vse kontrolne točke, pot prehodili v dobrih petih urah, se pogreli ob toplemčaju, jabolčnem zavitku (ki ga med potjo nismo utegnili jesti) in okusnem golažu (ki je bil pripravljen za vse sodelujoče). – Zvečer smo trije člani zadovoljni drnjohali v svojih toplih posteljah (večina ostalih skavtov je prespala v športni dvorani v svojih spalnih vrečah), naša vztrajna Vida pa je noč prebedela na kontrolni točki.

Naslednji dan je bila po sveti maši razglasitev rezultatov. Člani logaške bratovščine smo si prihodili, pripisali in prigarali prvo mesto. Nagrada na kvadrat!

Ni kaj, že med tekom do dvorane sem zadovoljno premišljevala, kako bi se drugo leto spet pridružila ekipi logaške bratovščine na Jakcu. Zgubljeni polhi (tako smo poimenovali našo ekipo) smo se tokrat kar dobro (z)našli. Tudi zaradi vzpodbude naših ostalih članov bratovščine, ki so skrbno in glasno navijali za nas.

Mihaela

Za konec - zahvalna maša.

Foto: D. Malavašič

METREL • METREL MEHANIKA
sestavni deli in naprave, d.o.o.
Ljubljanska c. 80, Horjul

Zaradi širjenja proizvodnje v novi tovarni hočemo zaposliti več delavcev.

Delo je pestro, imate možnosri pridobivanja novih znanj in s tem možnost napredovanj, zato vas vabimo, da se prijavite za opravljanje delovnega mesta

PROIZVODNI DELAVEC za delo pri preoblikovanju in varjenju pločevine na klasičnih in CNC strojih ter rezkanje na klasičnem stroju

- Pogoji:
- za zahtevnejša dela IV. ali V. stopnja izobrazbe tehniške stroke,
 - za srednje zahtevna dela III. stopnja izobrazbe tehniške stroke,
 - za vsa delovna mesta zdravstvena sposobnost,
 - delovne izkušnje so zaželeno, niso pa pogoj.
- Vabimo tudi kandidate, ki nimajo ustrezne strokovne izobrazbe, imajo pa ustrezne delovne izkušnje.

Delovno razmerje bo sklenjeno za določen čas s trimesečnim poskusnim delom. Delavcem so zagotovljene vse pravice, ki izhajajo iz delovne zakonodaje.

Pisne prijave s kratkim opisom dosedanjih delovnih izkušenj pošljite v 15 dneh po objavi na naslov: Metrel, Mehanika, d.o.o., Ljubljanska c. 80, 1354 Horjul.

Predhodno lahko pokličete na tel.: 7558 214 ali 7558 302.

Oktobrski sneg

Natanko 24. oktobra ga je nanosilo ravno dovolj, da je bilo vse belo.

Pa brez »fovšije«

Podeljena priznanja najboljšim ocvetličevalcem – Nato še sijajno popotovanje s kraljevsko večerjo

Pokojni Andrej Žigon je zelo rad uporabljal poimenovanje Zgornja in Spodnja fovšija. Morda bo kdo ob nadaljnjih vrsticah mislil enako. Komisija, je ocenjevala letošnje cvetličenje, pa je želela kolikor toliko nepristransko oceniti olepševalna prizadevanja v naši občini. Če se ji to ni povsem posrečilo, pa bo ponovna priložnost v letu 2004.

Po končnih kriterijih je bilo treba skriti število priznanj od 60 na 30. Kljub temu da nam prostor v časopisu ne dopušča objaviti vseh fotografskih posnetkov, pa vseeno pričakujemo v naslednjem letu zdravo tekmovalnost vseh letošnjih in novih udeležencev. Letošnje podelitve priznanj so se udeležili vsi povabljeni, kar pomeni, da cenijo naša priznanja in da bodo k prizadevanju v naslednjem letu pritegnili tudi svoje sosede.

Za leto 2003 so priznanja dobili: Fani Mihevc, Notranjska 38, Janez Štebe, Poljska pot 9 c, Anton Gantar, Vilharjeva 6, Ivanka Rovn, Klanec 17, družina Nagode, Klanec 21, družina Lapajne, Zelenica 14,

družina Lukan, Hotedršica, družina Vavken, Hotedršica 44, družina Brus, Hotedršica 2 b, družina Eržen, Hotedršica 65 a, družina Rupnik, Kalce 24 a, družina Kunc, Grčarevec 35, družina Turk, Tržaška 104, družina Nagode, Režiška 28, družina Mlinar, Medvedje Brdo 45 a, družina Jernejčič, Laze 60, družina Kermavner, Laze 53, družina Mivšek, Petkovec 60 a, družina Gantar Petkovec 1 b, družina Mivšek, Rovte 76, družina Jesenko, Lavrovec 9, družina Treven Petkovec 11 b, družina Logar, Rovte 104, družina Založnik, Rovte, družina Šebal, Rovte 82 i, kmetija Urbas-Brenčič, Stara cesta 13, gostilna Žakelj, Kalce 20 a; najbolj urejena javna zgradba gasilski dom Gorenji Logatec in najbolj urejena ulica Gregorčičeva z gospodinjstvi: Dolničar, Pajsar, Bezgovšek, Kuralt, Šen, Nagode, Jerina, Kavčič, Podobnik, Lenaršič, Lukan, Račnik in Maček.

Že takoj po podelitvi priznanj je bil razpisan izlet v Zgornjo Savinjsko dolino, ki se ga je lahko udeležil vsakdo. Tako je 26. oktobra v lepem nedeljskem jutru krenilo na pot z

avtobusom 34 turistično razpoloženih udeležencev. Po ogledu muzejskih in drugih znamenitosti (stalna razstava o Potočki Zijalki, multimedijška predstavitev Solčavskega z Logarsko dolino, gotska cerkev Marije Snežne v Solčavi, flosarska zbirka v Ljubnem, muzej gozdarstva in lesarstva ter samostanska knjižnica v Nazarjah, pa še svojstven razgovor v klaridentinskem samostanu prav tako v Nazarjah) je sledila v nazarski graščini prava kraljevska večerja brez pribora. Zato pa s kraljem in kraljico, kjer je bil Marcel Štefančič kaj hitro okronan za kralja, in Ana za kraljico. Večerja je bila povsem srednjeveška – nežni spol se je mastil s celim piščancem, moški pa kar z obilno kračo. Si vse to predstavljate...? In ne bodite »fovšljivi«, saj so za prihodnje leto že načrtovani novi izleti.

Za organizacijo letošnjega izleta je poskrbela Anita Rupnik, ki je s tem izletom doživela svoj ognjeni krst. Kar včlanite se v turistično društvo, pa se vam ne bodo sline cedile.

Albin Čuk

Moja dežela... - iz nagrajene ocvetličene lepote

Gantar, Vilharjeva 6

Lukan, Hotedršica n. h.

Mihevc, Notranjska 38

Kunc, Grčarevec 35

Logar, Rovte 104

Mivšek, Petkovec 60

Moja deželica... - iz nagrajene ocvetličene lepote

Nagode, Režiška 28

Štebe, Poljska pot 9c

Rupnik, Kalce 24a

Treven, Petkovec 11b

Šebalj, Rovte 82i

Žakelj, Kalce 20a

